

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého rozšířeného senátu)

21. února 2024*

„Dumping – Dovoz určitých polyvinylalkoholů pocházejících z Číny – Konečné antidumpingové clo – Prováděcí nařízení (EU) 2020/1336 – Výpočet běžné hodnoty – Podstatná zkreslení v zemi vývozu – Článek 2 odst. 6a nařízení (EU) 2016/1036 – Právo WTO – Zásada konformního výkladu – Úpravy – DPH bez nároku na odpočet – Funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího činnost za úplatu formou provize – Spravedlivé srovnání vývozní ceny a běžné hodnoty – Důkazní břemeno – Článek 2 odst. 10 písm. b) a i) nařízení (EU) 2016/1036 – Neposkytnutí spolupráce – Dostupné údaje – Článek 18 nařízení 2016/1036 – Dvojí použití – Penalizační použití – Různé výrobní postupy – Cenové podbízení – Segmenty trhu – Metoda kontrolních čísel výrobku – Článek 3 odst. 2 a 3 nařízení 2016/1036 – Právo na obhajobu – Důvěrné zacházení – Články 19 a 20 nařízení 2016/1036“

Ve věci T-762/20,

Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd, se sídlem v Chongqingu (Čína),

Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd, se sídlem v Lingwu (Čína),

Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd, se sídlem ve Wuhanu (Čína),

zástupci: J. Cornelis, F. Graafsma a E. Vermulst, avocats,

žalobkyně,

podporované:

Wegochem Europe BV, se sídlem v Amsterdamu (Nizozemsko), zástupci: R. Antonini, E. Monard a B. Maniatis, avocats,

vedlejší účastnice,

proti

Evropské komisi, zástupci: G. Luengo, jako zmocněnec,

žalované,

* Jednací jazyk: angličtina.

podporované:

Evropským parlamentem, zástupci: A. Neergaard, D. Moore a A. Pospíšilová Padowska, jako zmocněnci,

Radou Evropské unie, zástupci: H. Marcos Fraile a B. Driessen, jako zmocněnci, ve spolupráci s: N. Tuominen, avocate,

Kuraray Europe GmbH, se sídlem v Hattersheim am Main (Německo), zástupci: R. MacLean a D. Sevilla Pascual, avocats,

a

Sekisui Specialty Chemicals Europe SL, se sídlem v La Canonja (Španělsko), zástupci: A. Borsos a J. Jousma, avocats,

vedlejší účastníci řízení,

TRIBUNÁL (devátý rozšířený senát),

ve složení: L. Truchot (zpravodaj), předseda, H. Kanninen, L. Madise, R. Frendo a T. Perišin, soudci,

za soudní kancelář: I. Kurme, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po jednání konaném ve dnech 14. a 15. prosince 2022,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU žalobkyně, Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd (dále jen „Sinopec Chongqing“), Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd (dále jen „Sinopec Ningxia“) a Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd (dále jen „Sinopec Central-China“) navrhuje zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2020/1336 ze dne 25. září 2020 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz určitých polyvinylalkoholů pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2020, L 315, s. 1, dále jen „napadené nařízení“) v rozsahu, v němž se jich týká.

Skutkový základ sporu

- 2 Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia jsou čínské společnosti vyrábějící polyvinylalkoholy (dále jen „PVAL“), zatímco Sinopec Central-China je čínským podnikem propojeným s předchozími společnostmi, který do Evropské unie vyváží výrobky vyrobené těmito společnostmi.

- 3 Dne 18. června 2019 podala Kuraray Europe GmbH (dále jen „Kuraray“), výrobce PVAL představující více než 60 % celkové výroby v Unii, stížnost k Evropské komisi na základě článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21, dále jen „základní nařízení“). Komise proto zveřejnila oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu některých PVAL pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2019, C 256, s. 4).
- 4 Šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2018 do 30. června 2019 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy týkajících se prvků uvedených v tabulkách č. 1 až 11 napadeného nařízení se týkalo období od 1. ledna 2016 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“) (bod 39 napadeného nařízení).
- 5 Po několika písemných výměnách informací se žalobkyněmi a dalšími podniky dotčenými jejím šetřením předala Komise dne 3. července 2020 žalobkyním konečné informace stanovené v článku 20 základního nařízení (dále jen „konečné informace“), ve kterých zamýšlela uplatnit vůči žalobkyním antidumpingové clo ve výši 26,3 % odpovídající jejich dumpingovému rozpětí. Po další písemné korespondenci a konání slyšení s Komisí dne 17. července 2020 předložily žalobkyně dne 20. července 2020 své připomínky ke konečným informacím. Dne 24. července 2020 předala Komise žalobkyním dodatečné konečné informace (dále jen „dodatečné konečné informace“), ve kterých měla po přijetí některých jimi předložených argumentů za to, že dumpingové rozpětí může být sníženo na 17,3 %. Dne 29. července 2020 předložily žalobkyně vyjádření k těmto dodatečným informacím.
- 6 Napadeným nařízením Komise uložila konečné antidumpingové clo na dovoz některých PVAL pocházejících z Číny a stanovila, že sazba konečného antidumpingového cla použitelná na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením činila pro žalobkyně 17,3 %.
- 7 Při výpočtu běžné hodnoty výrobků vyrobených žalobkyněmi Komise nevycházela z obecného pravidla stanoveného v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci základního nařízení, podle kterého se „běžná hodnota [...] obvykle zakládá na cenách, které jsou zaplacený nebo mají být zaplacený nezávislým odběratelem v zemi vývozu v běžném obchodním styku“. Použila čl. 2 odst. 6a tohoto nařízení, což je ustanovení zavedené na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2321 ze dne 12. prosince 2017, kterým se mění základní nařízení a nařízení (EU) 2016/1037 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 338, s. 1) (body 86 a 87 odůvodnění napadeného nařízení).
- 8 V článku 2 odst. 6a základního nařízení se stanoví toto:

„6a a) Pokud se při provádění tohoto nebo kteréhokoli jiného relevantního ustanovení tohoto nařízení zjistí, že není vhodné použít domácí ceny a náklady v zemi vývozu, jelikož v této zemi dochází k podstatným zkreslením ve smyslu písmene b), běžná hodnota se zjistí početně výhradně na základě výrobních nákladů a nákladů na prodej odrážejících nezkreslené ceny nebo referenční hodnoty, a to při dodržení následujících pravidel.

Zdroje, které Komise může použít, zahrnují [zejména]:

- odpovídající výrobní náklady a náklady na prodej ve vhodné reprezentativní zemi, jejíž úroveň hospodářského rozvoje je podobná jako v zemi vývozu, pokud jsou relevantní údaje snadno

dostupné; je-li takových zemí více, dostanou případně přednost země s náležitou úrovní sociální a environmentální ochrany;

- nezkreslené mezinárodní ceny, náklady nebo referenční hodnoty, pokud to uzná za vhodné; nebo
- domácí náklady, avšak pouze pokud je na základě přesných a vhodných důkazů, a to mimo jiné v rámci ustanovení o zúčastněných stranách v písmeni c), možné jednoznačně stanovit, že nejsou zkreslené.

Aniž je dotčen článek 17, provede se toto posouzení u každého vývozce/výrobce zvlášť.

Početně zjištěná běžná hodnota zahrnuje nezkreslenou a přiměřenou částku pro správní, prodejní a režijní náklady a pro zisk.

- b) Podstatná zkreslení jsou taková zkreslení, k nimž dochází v případě, kdy vykazované ceny nebo náklady, včetně nákladů na suroviny a energii, nejsou výsledkem volného působení tržních sil, neboť jsou ovlivňovány významnými zásahy státu. Při posuzování toho, zda existují podstatná zkreslení, se bere v úvahu mimo jiné možný dopad jednoho či více z těchto prvků:
- skutečnost, že na dotčeném trhu působí do značné míry podniky, jež jsou ve vlastnictví orgánů země vývozu, jsou těmito orgány ovládány nebo jsou pod jejich strategickým dohledem či se řídí jejich pokyny;
  - přítomnost státu ve firmách, což mu dává možnost ovlivňovat ceny či náklady;
  - veřejné politiky či opatření, jež pozitivně diskriminují domácí dodavatele či jinak ovlivňují volné působení tržních sil;
  - neexistence nebo diskriminační uplatňování či nedostatečné vymáhání práva týkajícího se úpadku, obchodních společností nebo vlastnictví;
  - zkreslené mzdové náklady;
  - přístup k finančním prostředkům poskytovaným institucemi, jež realizují cíle veřejné politiky nebo v jiném ohledu nevyvíjejí svou činnost nezávisle na státu.
- c) Pokud má Komise k dispozici podložené informace týkající se možné existence podstatných zkreslení uvedených v písmeni b) v určité zemi či v určitém odvětví v této zemi a pokud je to v zájmu účinného uplatňování tohoto nařízení, Komise vypracuje, zveřejní a pravidelně aktualizuje zprávu popisující tržní podmínky uvedené v písmeni b) v této zemi nebo v tomto odvětví. Tyto zprávy a důkazy, z nichž zprávy vycházejí, se založí do spisu případného šetření týkajícího se dané země či odvětví. Zúčastněným stranám musí být při každém šetření, při němž je využito této zprávy nebo důkazů, z nichž zpráva vychází, poskytnuta dostatečná možnost, aby je vyvrátily, doplnily, vyjádřily k nim své připomínky nebo aby se na ně mohly odvolávat. Při posuzování toho, zda existují podstatná zkreslení, musí Komise zohlednit veškeré relevantní důkazy obsažené ve vyšetřovacím spisu.“

- 9 V napadeném nařízení Komise konstatovala, zejména na základě zprávy týkající se situace v Číně ze dne 20. prosince 2017, kterou zveřejnila na základě čl. 2 odst. 6a písm. c) základního nařízení, že v této zemi existují „podstatná zkreslení“ ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) uvedeného nařízení (body 91 a 171 odůvodnění napadeného nařízení), a početně zjistila běžnou hodnotu podle metody stanovené v čl. 2 odst. 6a písm. a) druhém pododstavci první odrážce téhož nařízení. Za tímto účelem použila Turecko jako vhodnou reprezentativní zemi (body 172 a 222 odůvodnění napadeného nařízení). Kromě toho Komise v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. a) posledním pododstavcem základního nařízení zahrнула do běžné hodnoty částku, kterou považovala za nezkreslenou a přiměřenou pro prodejní, správní a režijní náklady (dále jen „PSR náklady“), a pro zisk (bod 87 odůvodnění napadeného nařízení).
- 10 Kromě toho, pokud jde o společnost Sinopec Ningxia, Komise konstatovala existenci podstatných a závažných nedostatků v předložených údajích týkajících se výrobních nákladů. Z tohoto důvodu Komise při početním zjišťování běžné hodnoty výrobků vyrobených společnostmi Sinopec Ningxia, podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení použila čl. 18 odst. 1 základního nařízení, podle kterého, pokud účastník řízení „odepře přístup k nezbytným informacím nebo klade závažným způsobem překážky šetření“, může Komise vycházet z „dostupných údajů“ (dále jen „dostupné údaje ve smyslu článku 18“). Běžná hodnota výrobků vyráběných společnostmi Sinopec Ningxia byla vypočtena na základě informací poskytnutých ostatními vyvážejícími výrobci a u každého dotčeného typu PVAL Komise použila nejvyšší početně zjištěnou běžnou hodnotu u těchto ostatních vyvážejících výrobců (body 327 až 333 odůvodnění napadeného nařízení).
- 11 Při srovnání běžné hodnoty výrobků vyrobených žalobkyněmi a jejich vývozní ceny provedla Komise dvě úpravy na základě čl. 2 odst. 10 písm. b) a i) základního nařízení. Na jedné straně zvýšila běžnou hodnotu „o rozdíl v nepřímých daních mezi prodejem na vývoz z [Číny] do Unie a běžnou hodnotou, pokud byly vyloučeny nepřímé daně, jako je [daň z přidané hodnoty]“ (bod 388 odůvodnění napadeného nařízení). Na druhé straně snížila vývozní cenu z důvodu, že prodeje PVAL vyráběných společnostmi Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia v Unii se uskutečňovaly prostřednictvím společnosti Sinopec Central-China, která neměla být považována za vnitřní prodejní oddělení, ale spíše za obchodníka (body 358 a 373 odůvodnění napadeného nařízení). Kromě toho Komise rovněž provedla úpravy vývozní ceny směrem dolů, aby z ní odebrala náklady na pojištění, dopravu, manipulaci a nakládku, úvěry a bankovní poplatky (dále jen „sporné náklady“), aby získala úroveň odpovídající transakci „ze závodu“ (body 313, 314 a 357 odůvodnění napadeného nařízení).
- 12 Při posuzování újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie provedeném v souladu s čl. 3 odst. 2, 3 a 6 základního nařízení Komise analyzovala cenové podbízení. Za tímto účelem vycházela ze zjištění, podle nichž se trh s PVAL neskládal ze dvou odlišných segmentů (body 61 až 64 odůvodnění napadeného nařízení). Kromě toho použila zejména metodu spočívající ve srovnání dovozních cen a prodejních cen výrobního odvětví Unie podle jednotlivých typů výrobků, přičemž je třeba upřesnit, že u některých z nich nenalezla shodu (body 432 a 433 odůvodnění napadeného nařízení).

Návrhová žádání účastníků řízení

- 13 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené nařízení v rozsahu, v němž se jich týká;

- uložil Komisi a společnostem, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastnice na její podporu, náhradu nákladů řízení.
- 14 Wegochem Europe BV (dále jen „Wegochem“), která vstoupila do řízení jako vedlejší účastnice na podporu žalobkyň, navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené nařízení v rozsahu, v němž se týká žalobkyň;
  - uložil Komisi náhradu nákladů řízení, včetně nákladů které vynaložila.
- 15 Komise, podporovaná Evropským parlamentem, Radou Evropské unie, společnostmi Kuraray a Sekisui Specialty Chemicals Europe SL (dále jen „Sekisui“), navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl;
  - uložil žalobcům náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 16 Na podporu žaloby předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů, z nichž první vychází z neslučitelnosti použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení s povinnostmi vyplývajícími z práva Světové obchodní organizace (WTO), druhý z porušení čl. 2 odst. 10 základního nařízení a ze zjevně nesprávného posouzení, třetí z porušení článku 18 odstavce 1 a 5 základního nařízení, jakož i článku 6.8 Dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 (GATT) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 103, dále jen „antidumpingová dohoda“), uvedené v příloze 1 A Dohody o WTO (Úř. věst. 1994, L 336, s. 3; Zvl. vyd. 11/21, s. 189) a přílohy II antidumpingové dohody (Úř. věst. 1994, L 336, s. 118, dále jen „příloha II“), čtvrtý z porušení čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení při určování cenového podbízení, jakož i porušení čl. 3 odst. 6 téhož nařízení a pátý z porušení práva na obhajobu.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z neslučitelnosti použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení s povinnostmi vyplývajícími z práva WTO

- 17 Žalobkyně tvrdí, že Komise v napadeném nařízení použila čl. 2 odst. 6a základního nařízení způsobem, který není v souladu s antidumpingovou dohodou, jak je vykládána rozhodnutími orgánů WTO pro řešení sporů (OŘS). Žalobkyně připouštějí, že antidumpingová dohoda nemá přímý účinek, ale tvrdí, že s ohledem na společné body této dohody a základního nařízení nemá tato okolnost vliv na povinnost, kterou Komise v projednávaném případě porušila, vykládat výše uvedené ustanovení základního nařízení v souladu s právem WTO, včetně rozhodnutí OŘS.
- 18 Žalobkyně uvádějí, že tento žalobní důvod nelze považovat za námitku protiprávnosti týkající se čl. 2 odst. 6a základního nařízení. Nezpochybňují totiž toto ustanovení jako takové, ale jeho použití Komisí v napadeném nařízení. Žalobkyně zdůrazňují, že je možné vykládat čl. 2 odst. 6a základního nařízení v souladu s právem WTO, aniž by takový výklad byl *contra legem* nebo vedl k tomu, že by toto ustanovení bylo zbaveno podstaty.
- 19 Komise, podporovaná Parlamentem, Radou a společnostmi Kuraray a Sekisui, argumenty žalobkyň zpochybňuje.

- 20 Je třeba připomenout, že pokud Unie uzavře mezinárodní dohody, pak jsou takové dohody podle čl. 216 odst. 2 SFEU pro unijní orgány závazné, a mají tudíž přednost před unijními akty. Předpisy sekundárního práva proto musí být vykládány v co největším možném rozsahu v souladu s těmito dohodami, zejména pokud takové předpisy směřují právě k provedení mezinárodní dohody uzavřené Unií (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. ledna 2003, *Petrotub a Republica v. Rada*, C-76/00 P, EU:C:2003:4, bod 57 a citovaná judikatura; ze dne 18. března 2014, *Z.*, C-363/12, EU:C:2014:159, body 71 a 72 a citovaná judikatura, a ze dne 20. ledna 2022, *Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 31 a citovaná judikatura).
- 21 Bod 3 odůvodnění základního nařízení uvádí, že s cílem zajistit řádné a transparentní uplatňování pravidel antidumpingové dohody by měla být její ustanovení co nejvíce přejata do právních předpisů Unie. Zásada obecného mezinárodního práva spočívající v dodržování smluvních závazků (*pacta sunt servanda*), zakotvená v článku 26 Vídeňské úmluvy o smluvním právu ze dne 23. května 1969 (*Recueil des traités des Nations unies*, sv. 1155, s. 331), znamená, že unijní soud musí pro účely výkladu a provádění antidumpingové dohody zohlednit rozhodnutí ORS, která vyložila ustanovení této dohody (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, *Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 30, 32 a 33 a citovaná judikatura).
- 22 Nicméně jak o tom svědčí použití výrazu „v co největším možném rozsahu“ v judikatuře uvedené výše v bodě 20, taková judikatura se nemůže uplatnit ve vztahu k ustanovení, jehož smysl je jasný a jednoznačný, a nevyžaduje tedy žádný výklad. Pokud by tomu tak bylo, zásada konformního výkladu předpisů sekundárního unijního práva by sloužila jako základ pro výklad tohoto ustanovení *contra legem*, což nelze připustit (viz rozsudek ze dne 13. července 2018, *Confédération nationale du Crédit mutuel v. ECB*, T-751/16, EU:T:2018:475, bod 34 a citovaná judikatura; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 28. února 2017, *Canadian Solar Emea a další v. Rada*, T-162/14, nezveřejněný, EU:T:2017:124, bod 151).
- 23 Kromě toho je třeba uvést, že konformní výklad aktů unijních orgánů s ohledem na ustanovení mezinárodní dohody, jejíž je Unie stranou, jak je definován judikaturou připomenutou v bodech 20 až 22 výše, nelze zaměňovat s přezkumem legality těchto aktů.
- 24 Podle ustálené judikatury se totiž lze ustanovení mezinárodní dohody, jejíž stranou je Unie, dovolávat na podporu žaloby na neplatnost aktu unijního sekundárního práva nebo námitky vycházející z protiprávnosti takového aktu pouze za dvojí podmínky, zaprvé že povaha a systematika této dohody tomu nebrání a zadruhé že tato ustanovení jsou z hlediska svého obsahu podle všeho bezpodmínečná a dostatečně přesná. Takových ustanovení se lze dovolávat před unijním soudem jako kritéria k posouzení legality unijního aktu pouze tehdy, jsou-li obě tyto podmínky kumulativně splněny (v tomto ohledu viz rozsudek ze dne 16. července 2015, *Komise v. Rusal Armenal*, C-21/14 P, EU:C:2015:494, bod 37 a citovaná judikatura).
- 25 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci žalobkyně prohlašují, že nevznášejí námitku protiprávnosti, a v každém případě netvrdí ani *a fortiori* neprokazují, že jsou splněny podmínky stanovené judikaturou připomenutou v bodě 24 výše, musí k tomu, aby Tribunál mohl vyhovět tomuto žalobnímu důvodu, prokázat, že čl. 2 odst. 6a základního nařízení je nejasný nebo obsahuje nejasnosti, které by měly být rozptýleny výkladem konformním s těmito pravidly, a že tento výklad není *contra legem*.
- 26 Je třeba uvést, že žalobkyně netvrdí, že znění čl. 2 odst. 6a základního nařízení je nejednoznačné.

- 27 Žalobkyně však zaprvé tvrdí, že k tomu, aby mohl být čl. 2 odst. 6a základního nařízení použit způsobem, který je v souladu s právem WTO, musí být vykládán v tom smyslu, že ze tří zdrojů informací, které jsou v něm uvedeny, v čl. 2 odst. 6a písm. a) uvedeného nařízení, musí být zvolen pouze poslední, spočívající v použití nákladů na domácím trhu země vývozu.
- 28 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je třeba při výkladu ustanovení unijního práva vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí [viz rozsudek ze dne 2. července 2020, Magistrat der Stadt Wien (křeček polní), C-477/19, EU:C:2020:517, bod 23 a citovaná judikatura].
- 29 Výklad čl. 2 odst. 6a základního nařízení navrhovaný žalobkyněmi přitom vede k vyloučení prvních dvou zdrojů informací, které čl. 2 odst. 6a písm. a) uvedeného nařízení stanoví, a k přiznání širokého rozsahu třetímu zdroji informací v tom smyslu, že by měl být použit i v případě neprokázání toho, že dotčené náklady nejsou zkresleny.
- 30 Zaprvé výklad, kterého se dovolávají žalobkyně, se nemůže opírat o znění dotčeného ustanovení, které vyjmenovává tři možnosti, z nichž třetí podléhá konkrétní podmínce. Jak vyplývá z použití [příslovce „zejména“], tyto tři možnosti nejsou vyčerpávající, takže Komise může použít jiné zdroje informací než ty, kterých se týkají tyto tři možnosti. Nicméně prostor pro uvážení ponechaný Komisi zákonodárcem, pokud jde o volbu použít zdroje doplňujících informací, jí nemůže umožnit, aby zvolila čtvrtý zdroj, který by se shodoval s třetím zdrojem, s tím, že by nebylo nezbytné splnit podmínku, podle které musí být prokázáno, že náklady na domácím trhu země vývozu nejsou zkresleny.
- 31 Tento výklad dále není podpořen ani kontextem čl. 2 odst. 6a základního nařízení. Toto ustanovení totiž zavádí zvláštní pravidla, která se liší od pravidel vyplývajících z jiných odstavců článku 2 základního nařízení, jelikož se vztahují na případy, kdy domácí trh země vývozu vykazuje podstatná zkreslení. Odkaz v čl. 2 odst. 6a písm. a) prvním pododstavci základního nařízení na „provádění tohoto nebo kteréhokoli jiného relevantního ustanovení tohoto nařízení“ proto neznamená, že toto ustanovení musí být v každém případě vykládáno tak, aby bylo v souladu s ustanoveními antidumpingové dohody, která odpovídají ostatním ustanovením článku 2 základního nařízení.
- 32 Konečně, pokud jde o cíle čl. 2 odst. 6a základního nařízení, je třeba uvést, že cílem sledovaným tímto ustanovením je zabránit tomu, aby pro účely antidumpingového šetření byly použity údaje týkající se cen a nákladů v zemi vývozu, které by byly nepřesné v důsledku podstatných zkreslení na domácím trhu této země. Mají se tedy použít buď údaje o vhodné reprezentativní třetí zemi, nebo mezinárodní údaje, nebo také náklady na domácím trhu země vývozu, pokud se prokáže, že tyto údaje nejsou zkreslené.
- 33 Proto je třeba konstatovat, že žalobkyně argumentem shrnutým v bodě 27 výše navrhuje výklad čl. 2 odst. 6a základního nařízení *contra legem*, který nelze přijmout.
- 34 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že čl. 2 odst. 6a základního nařízení musí být vykládán v souladu s článkem 2.2 a článkem 2.2.1.1 antidumpingové dohody.
- 35 Na jedné straně podle žalobkyň umožňuje článek 2.2 antidumpingové dohody početně zjistit běžnou hodnotu namísto jejího výpočtu na základě cen uplatňovaných v zemi vývozu pouze ve třech případech, mezi něž patří případ týkající se existence zvláštní situace na trhu (dále jen „ZST“) v zemi vývozu.

- 36 Žalobkyně upřesňují, že pojem „ZST“, jak je vykládán rozhodnutími OŘS, nepřiznává orgánu pověřenému antidumpingovým šetřením (dále jen „příslušný orgán“) neomezenou svobodu, ale vztahuje se pouze na situace, ve kterých je dotčena srovnatelnost mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou. Naproti tomu situace, která se vyznačuje podstatnými zkresleními vyplývajícími z významných státních zásahů na trhu země vývozu, sama o sobě neumožňuje nezohlednit při výpočtech běžné hodnoty náklady zaznamenané vyvážejícími výrobci z této země a namísto těchto nákladů použít náklady vynaložené výrobcí ze třetí země. Je na Komisi, aby prokázala existenci souvislosti mezi touto situací a srovnatelností cen. V projednávaném případě však tento důkaz nebyl předložen.
- 37 Na druhé straně podle žalobkyň i za předpokladu, že by zkreslení nákladů na vstupy vedlo k ZST, je metoda použitá Komisí v projednávané věci, která zakládá povinnost použít náklady na vstupy pocházející z nezkraslených zdrojů a nepřihlížet k údajům o výrobních nákladech čínských vyvážejících výrobců uvedených v jejich záznamech, nicméně v rozporu s článkem 2.2.1.1 antidumpingové dohody, jak je vykládán rozhodnutími OŘS.
- 38 Je třeba připomenout, jak bylo uvedeno v bodě 23 výše, že dovolávání se zásady konformního výkladu žalobkyněmi nemůže vést k tomu, že Tribunál přezkoumá legalitu čl. 2 odst. 6a základního nařízení z hlediska pravidel WTO, aniž musí prokazovat, že jsou splněny podmínky vyžadované judikaturou pro výkon tohoto přezkumu.
- 39 Kromě toho z bodu 20 výše vyplývá, že k tomu, aby byla zásada konformního výkladu plně použitelná, musí být cílem dotčených ustanovení unijního práva provedení pravidel WTO.
- 40 Je třeba připomenout, že unijní normotvůrce nařízením 2017/2321 změnil článek 2 základního nařízení tak, aby do něj vložil odstavec 6a a změnil odstavec 7.
- 41 Podle judikatury byl čl. 2 odst. 7 základního nařízení ve znění předcházejícím znění nařízení 2017/2321 výrazem vůle unijního normotvůrce zaujmout v této oblasti přístup vlastní unijnímu právnímu řádu, a to zavedením zvláštního režimu stanovícího podrobná pravidla pro výpočet běžné hodnoty v případě dovozů ze zemí bez tržního hospodářství. Bylo tedy rozhodnuto, že toto ustanovení nelze považovat za opatření, které má zajistit v unijním právním řádu splnění zvláštní povinnosti převzaté v rámci dohod WTO, které nestanovily pravidla pro výpočet běžné hodnoty pro země bez tržního hospodářství (rozsudek ze dne 5. května 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals v. Komise, C-718/20 P, EU:C:2022:362, bod 88; v tomto smyslu a obdobně viz rovněž rozsudek ze dne 16. července 2015, Komise v. Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, body 47 až 50). Tribunál upřesnil, že vzhledem k tomu, že toto ustanovení stanovilo pravidla pro výpočet běžné hodnoty, která nemají odpovídající úpravu v dohodách WTO, nebyla Komise povinna vykládat toto ustanovení v souladu se závazky Unie v rámci WTO. Pokud by tomu tak totiž bylo, byla by zbavena posuzovací pravomoci, kterou jí zákonodárce zamýšlel přiznat (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 19. září 2019, Zhejiang India Pipeline Industry v. Komise, T-228/17, EU:T:2019:619, body 111 až 113).
- 42 Je třeba mít za to, že tyto zásady jsou obdobně použitelné na čl. 2 odst. 6a základního nařízení.
- 43 Toto ustanovení totiž zavádí zvláštní režim, který stanoví pravidla pro určení běžné hodnoty v případě vývozu ze zemí, u nichž je zjištěno, že jejich vnitřní trh vykazuje podstatná zkreslení, jak jsou vymezena tímž ustanovením. Právo WTO přitom v takových situacích neobsahuje zvláštní pravidla pro výpočet běžné hodnoty.

- 44 Kromě toho je pravda, že bod 2 odůvodnění nařízení 2017/2321 upřesňuje, že tímto nařízením „by nemělo být dotčeno stanovení, zda se v případě člena WTO jedná o zemi s tržním hospodářstvím nebo bez tržního hospodářství, ani podmínky stanovené v protokolech a ostatních nástrojích, v souladu s nimiž země přistoupily k Dohodě [o WTO]“, mezi nimiž je uveden Protokol o přistoupení Čínské lidové republiky k WTO (dále jen „protokol o přistoupení“).
- 45 Je rovněž pravda, že bod 15 protokolu o přistoupení obsahuje zvláštní pravidla pro použití antidumpingové dohody na dovozy z Číny a stanoví přechodné období, které končí nejpozději patnáct let poté, co se Čínská lidová republika stala členem WTO, tedy dne 11. prosince 2016.
- 46 Nicméně skutečnost, že v preambuli nařízení 2017/2321 je uveden bod 2 odůvodnění, neumožňuje dospět k závěru, že unijní normotvůrce chtěl tímto nařízením vytvořit mechanismus provádějící bod 15 protokolu o přistoupení.
- 47 V každém případě, kdyby bod 15 protokolu o přistoupení po uplynutí přechodného období, které stanoví, bránil použití metody určení běžné hodnoty, která není založena na čínských cenách nebo čínských nákladech výrobního odvětví, které je předmětem tohoto šetření, v rámci antidumpingového šetření, vyplývalo by z toho, že čl. 2 odst. 6a základního nařízení není s tímto bodem slučitelný.
- 48 Vzhledem k tomu, že žalobkyně nevnesly námitku protiprávnosti čl. 2 odst. 6a základního nařízení s ohledem na pravidla WTO, tato případná neslučitelnost pouze potvrzuje, že je nemožné vykládat toto ustanovení ve smyslu požadovaném žalobkyněmi.
- 49 Proto je třeba učinit závěr, že nejsou splněny podmínky požadované k tomu, aby se zásada konformního výkladu vztahovala na čl. 2 odst. 6a základního nařízení s ohledem na pravidla WTO.
- 50 První žalobní důvod je tudíž třeba zamítnout.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 2 odst. 10 základního nařízení a ze zjevně nesprávného posouzení

- 51 Druhý žalobní důvod se skládá ze tří částí, z nichž první vychází z porušení čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení a ze zjevně nesprávného posouzení, druhá z porušení úvodní části čl. 2 odst. 10 uvedeného nařízení a třetí z porušení čl. 2 odst. 10 písm. b) téhož nařízení.

K první části

- 52 Žalobkyně, podporované společností Wegochem, poté, co připomněly, že veškerý jejich prodej PVAL na vývoz do Unie uskutečnila společnost Sinopec Central-China, tvrdí, že Komise, tím, že měla za to, že funkce této společnosti nejsou funkcemi vnitřního prodejního oddělení, ale jsou obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího činnost za úplatu formou provize, nesprávně použila na vývozní cenu týkající se těchto prodejmů úpravu směrem dolů podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení (dále jen „první sporná úprava“), která odpovídá PSR nákladům této společnosti a ziskovému rozpětí pro tuto společnost, odhadovanému na základě informací poskytnutých nezávislým subjektem.

- 53 Zprvč žalobkyně zdůrazňují, že podle znění čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení a relevantní judikatury musí Komise k tomu, aby mohla provést úpravu na základě tohoto ustanovení, předložit alespoň shodující se indicie, které prokazují, že prodejní společnost propojená s výrobcem vykonává funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího činnost za úplatu formou provize.
- 54 Žalobkyně uvádějí, že Komise nemůže přenést důkazní břemeno tím, že má za to, že taková úprava je obecně odůvodněná, jakmile podnik vytvoří propojenou obchodní společnost za účelem prodeje na vývoz, a že je tedy na výrobcu, který tuto společnost založil, aby prokázal, že dotčená úprava není odůvodněná.
- 55 Zadruhé skutečnosti uplatněné Komisí v průběhu řízení, které vedlo k přijetí napadeného nařízení a v jeho rámci, neumožňují mít za to, že první sporná úprava je v projednávaném případě odůvodněná.
- 56 Komise zpochybňuje argumentaci žalobkyň.
- 57 Zprvč existuje obecné pravidlo, podle kterého pokud podnik založí společnost ve spojení za účelem provádění obchodních operací, které by jinak musel svěřit třetím subjektům, je úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení odůvodněná. Je totiž skutečností, že takto založená společnost ve spojení vykonává funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího činnost za úplatu formou provize. Pouze jako výjimka z tohoto obecného pravidla by taková úprava neměla být provedena, pokud výrobce a jeho distributor ve spojení pověřený vývozem do Unie tvoří jediný hospodářský subjekt. Jakákoli výjimka z obecného pravidla by měla být vykládána restriktivně.
- 58 Zadruhé Komise uvádí, že nikdy netvrdila, že některá ze skutečností, ze kterých vycházela při provedení první napadené úpravy, umožňuje sama o sobě vyloučit, že by Sinopec Central-China mohla být kvalifikována jako vnitřní prodejní oddělení. Zdůrazňuje, že je třeba provést celkové posouzení relevantních skutečností, a tvrdí, že skutečnosti zohledněné v projednávané věci jako celek umožňují dospět k závěru, že Sinopec Central-China je samostatnou a nezávislou obchodní společností.

– *Použitelná pravidla*

- 59 Je třeba připomenout následující znění relevantních ustanovení čl. 2 odst. 10 základního nařízení:

„Mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou se provede spravedlivé srovnání. Toto srovnání se provede na stejné obchodní úrovni a na základě prodeje uskutečněného ve stejné nebo co nejbližší době, jakož i s náležitým přihlédnutím k jiným rozdílům, které ovlivňují srovnatelnost cen. Nejsou-li takto určená běžná hodnota a vývozní cena srovnatelné na tomto základě, provedou se pokaždé náležité individuální úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a srovnatelnost cen. Přitom je třeba se při úpravách vyvarovat jakéhokoli zdvojení, zejména u slev z cen, rabatů, množství a různých obchodních úrovní. Pokud jsou splněny výše uvedené podmínky, mohou se provést úpravy pro tyto činitele:

[...]

i) Provize

Provede se úprava o rozdíly v provizích, které se vyplácejí za daný prodej.

Provizí se rozumí rovněž obchodní přírážka obchodníka k cenám výrobku nebo obdobného výrobku, pokud tento obchodník plní funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize.“

- 60 Z judikatury vyplývá, že úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení nemůže být provedena, pokud výrobce se sídlem v třetím státě a jeho distributor ve spojení, který je pověřený vývozem do Unie, tvoří jediný hospodářský subjekt (obdobně viz rozsudek ze dne 26. října 2016, PT Musim Mas v. Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 39).
- 61 Sdílení výrobních a prodejních činností uvnitř skupiny tvořené společnostmi s odlišnou právní subjektivitou nemůže změnit nic na skutečnosti, že se jedná o jediný hospodářský subjekt, který takto organizuje veškeré činnosti prováděné v jiných případech entitou, která je jedinou rovněž z právního hlediska (obdobně viz rozsudek ze dne 26. října 2016, PT Musim Mas v. Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 40 a citovaná judikatura).
- 62 Za takových okolností uznání existence jediného hospodářského subjektu umožňuje zabránit tomu, aby výdaje, které jsou zjevně zahrnuty v prodejní ceně výrobku, pokud je tento prodej uskutečněn oddělením prodeje, které je součástí organizace výrobce, již zahrnuty nebyly, pokud tutéž prodejní činnost uskutečňuje společnost s odlišnou právní subjektivitou, byť hospodářsky kontrolovanou výrobcem (obdobně viz rozsudek ze dne 26. října 2016, PT Musim Mas v. Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 41 a citovaná judikatura).
- 63 Z toho vyplývá, že distributor, který tvoří jediný hospodářský subjekt s výrobcem se sídlem ve třetím státě, nemůže být považován za distributora, který vykonává funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího činnost za úplatu formou provize podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení (obdobně viz rozsudek ze dne 26. října 2016, PT Musim Mas v. Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 42).
- 64 V rámci přezkumu existence jediného hospodářského subjektu tvořeného výrobcem a jeho distributorem ve spojení je rozhodující zohlednění hospodářské reality vztahů mezi tímto výrobcem a tímto distributorem. S ohledem na požadavek týkající se závěru o hospodářské realitě vztahů mezi uvedeným výrobcem a uvedeným distributorem musí unijní orgány zohlednit všechny relevantní činitele umožňující určit, zda tento distributor vykonává funkce vnitřního prodejního oddělení tohoto výrobce, či nikoli (obdobně viz rozsudek ze dne 26. října 2016, PT Musim Mas v. Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 43 a citovaná judikatura).

– *K důkazu*

- 65 Pokud jde o důkazní břemeno týkající se zvláštních úprav uvedených v čl. 2 odst. 10 základního nařízení, podle judikatury musí toto břemeno nést účastník řízení, který se jich chce dovolávat (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 26. října 2016, PT Musim Mas v. Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 83 a citovaná judikatura).
- 66 Domnívají-li se naopak unijní orgány, že je třeba použít úpravu snižující vývozní cenu z toho důvodu, že prodejní společnost ve spojení s výrobcem, vykonává funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího činnost za úplatu formou provize, jsou tyto orgány povinny

předložit alespoň shodující se indicie, jež prokáží, že tato podmínka je splněna (obdobně viz rozsudek ze dne 26. října 2016, PT Musim Mas v. Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 84 a citovaná judikatura).

- 67 Z toho vyplývá, že pokud unijní orgány předložily shodující se indicie, které mohou prokázat, že distributor, který je ve spojení s výrobcem, vykonává funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího činnost za úplatu formou provize, přísluší tomuto distributorovi nebo tomuto výrobcí, aby předložili důkaz, že úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení není odůvodněná (obdobně viz rozsudek ze dne 26. října 2016, PT Musim Mas v. Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 85).
- 68 Z toho vyplývá, že k tomu, aby Komise mohla správně provést první spornou úpravu, musela předložit shodující se indicie, které mohly prokázat, že tato úprava byla odůvodněná.
- 69 Komise nemůže mít za to, že úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení musí být v zásadě provedena, jakmile podnik založí obchodní společnost ve spojení za účelem uskutečnění svého prodeje na vývoz.
- 70 Existence tohoto obecného pravidla, které by vedlo k obrácení důkazního břemene, totiž není prokázána, jelikož judikatura citovaná za tímto účelem Komisí není relevantní.
- 71 Zaprvé se Komise opírá o rozsudek ze dne 7. února 2013, EuroChem MCC v. Rada (T-459/08, nezveřejněný, EU:T:2013:66). V bodě 132 tohoto rozsudku Tribunál uvedl, že druhá věta čl. 2 odst. 10 písm. i) nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51), vyplývá z čl. 1 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1972/2002 ze dne 5. listopadu 2002, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 384/96 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2002, L 305, s. 1). V tomtéž bodě konstatoval, že podle bodu 6 odůvodnění nařízení č. 1972/2002 je důvodem pro zavedení dotčené věty upřesnění, v souladu s ustálenou praxí orgánů, že úpravy podle tohoto ustanovení musí být rovněž provedeny, pokud strany neudrží vztah zmocnitele a obchodního zástupce, ale dosahují stejného hospodářského výsledku tím, že jednají jako prodávající a kupující. Z bodů 133 a 134 téhož rozsudku však vyplývá, že úprava musí být provedena, pokud společnost pověřená prodeji, která je ve spojení s vyvážejícím výrobcem, plní funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího činnost za úplatu formou provize, a pro určení, zda tomu tak je, je třeba zkoumat příslušné role jednotlivých společností ve spojení. Z toho vyplývá, že Tribunál v uvedeném rozsudku neuznal existenci obecného pravidla dovolávaného Komisí v projednávané věci.
- 72 Zadruhé se Komise dovolává rozsudku ze dne 26. října 2016, PT Musim Mas v. Rada (C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 39), který však nijak neodkazuje na obecné pravidlo a výjimku z něj.
- 73 Zatřetí Komise vychází z bodu 50 rozsudku ze dne 28. října 2004, Shanghai Teraoka Electronic v. Rada (T-35/01, EU:T:2004:317), a z bodu 49 rozsudku ze dne 28. června 2019, Changmao Biochemical Engineering v. Komise (T-741/16, nezveřejněný, EU:T:2019:454). V těchto bodech Tribunál uvedl, že metoda určení běžné hodnoty výrobku uvedená v čl. 2 odst. 7 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1) a nařízení č. 1225/2009, platných v době rozhodné z hlediska skutkového stavu, je výjimkou ze zvláštní metody stanovené za tímto účelem v čl. 2 odst. 7 písm. a) těchto nařízení, přičemž posledně uvedená metoda je v zásadě

použitelná v případě dovozů ze zemí bez tržního hospodářství. V projednávané věci však Komise neuvádí, a tím spíše neprokazuje, že neuplatnění úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, pokud vyvážející výrobce prodává své výrobky do Unie prostřednictvím společnosti ve spojení, je výjimkou z pravidla obsaženého v tomto nařízení, podle kterého by tato úprava měla být za takových okolností v zásadě provedena. Tyto rozsudky tedy nedokládají ani existenci obecného pravidla dovolávaného Komisí, ani výjimečnou povahu nepoužití takové úpravy, pokud existuje jediný hospodářský subjekt.

- 74 Začtvrté se Komise na jednání dovolávala rozsudku ze dne 14. prosince 2022, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings v. Komise, (T-586/14 RENV II, nezveřejněný, EU:T:2022:799, bod 57), který potvrzuje existenci pravidla, podle kterého se obecně provádí úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, pokud vyvážející výrobce prodává své výrobky prostřednictvím společnosti ve spojení. Je však třeba uvést, že v tomto rozsudku se Tribunál vyjádřil k situaci vyznačující se skutečností, že je nesporné, že společnost propojená s dotýčným vyvážejícím výrobcem se připojila k internímu vývoznímu oddělení, kterým tento výrobce disponoval, jak vyplývá z bodů 52 a 57 výše uvedeného rozsudku. Vzhledem k tomu, že situace v projednávané věci je odlišná, Komise se nesprávně opírá o uvedený rozsudek.
- 75 Komise nemůže mít ani za to, že úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení musí být provedena na základě skutečnosti uplatněné žalobkyněmi před Tribunálem, že společnost Sinopec Central-China není přímo kontrolována společnostmi Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia.
- 76 I když v tomto ohledu z bodu 366 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že Komise připouští existenci společné kontroly, jelikož Sinopec Central-China, Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia jsou „všechny ovládány skupinou Sinopec“, neobsahuje toto nařízení bod odůvodnění, který by byl věnován zkoumání nepřímé povahy této kontroly a jejím důsledkům pro prokázání, které měla Komise učinit na základě judikatury připomenuté v bodech 65 až 67 výše.
- 77 V bodě 366 odůvodnění napadeného nařízení Komise rovněž uvedla, že „existence společné kontroly je nezbytným předpokladem existence jediného hospodářského subjektu a vede k analýze toho, zda souhrn relevantních skutečností týkajících se obchodníka ve spojení prokazuje existenci jediného hospodářského subjektu“ a že „účelem je zjistit, zda funkce vykonávané obchodníkem ve spojení jsou podobné funkcím interního prodejního oddělení, či nikoli“.
- 78 Tento přístup přijatý Komisí v napadeném nařízení musí být potvrzen, neboť je v souladu s judikaturou, která má za to, že kapitálová struktura společností, které mohou tvořit jedinou hospodářskou entitu, je relevantním ukazatelem existence této entity (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. března 2009, Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP v. Rada, T-249/06, EU:T:2009:62, bod 179).
- 79 Na základě tohoto zjištění je tedy třeba ověřit, zda Komise předložila dostatek shodujících se indicií umožňujících prokázat, že navzdory existenci společné kontroly nelze mít za to, že Sinopec Central-China jednala jako vnitřní prodejní oddělení, a že v důsledku toho bylo nezbytné provést první spornou úpravu.

– *K nepřímým důkazům shromážděným Komisí*

- 80 Komise opírá své rozhodnutí o tyto nepřímé důkazy:
- Sinopec Central-China hledala zákazníky a navázala s nimi kontakty;
  - Společnost Sinopec Chongqing uskutečňovala přímý prodej na vývoz;
  - Společnosti Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia uskutečňovaly přímý prodej v Číně;
  - Společnosti Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia nesly prodejní náklady;
  - Společnost Sinopec Central-China rovněž uváděla na trh produkty vyrobené jinými výrobci než společnostmi Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia.
- 81 Je třeba určit, zda výše uvedené nepřímé důkazy umožňují mít za to, že Komise předložila důkaz, který má předložit.
- 82 Úvodem je třeba připomenout, že první skutečnost uvedená v bodě 80 výše, týkající se toho, že Sinopec Central-China hledala zákazníky a navázala s nimi kontakty, byla obsažena v konečných informacích. Žalobkyně ve svých vyjádřeních ke konečným informacím zpochybnila relevanci první skutečnosti a uvedly, že vyhledávání zákazníků a navázání kontaktu s nimi jsou činnostmi, které vykonává jak nezávislý obchodní subjekt, tak vnitřní prodejní oddělení. V bodě 358 odůvodnění napadeného nařízení Komise tuto skutečnost zmínila, avšak neodpověděla na argumenty žalobkyně.
- 83 Před Tribunálem se Komise omezila na tvrzení, že první skutečnost je relevantní, i když hledání zákazníků a navázání kontaktů s nimi jsou činnosti, které mohou být vykonávány jak vnitřním prodejním oddělením, tak obchodním zástupcem.
- 84 Za těchto okolností žalobkyně oprávněně tvrdí, že skutečnost, že se subjekt věnuje vyhledávání zákazníků a navázání kontaktů s nimi, není relevantní pro účely určení, zda je vnitřním prodejním oddělením, nebo prodejním zástupcem.
- 85 Pokud jde o druhou skutečnost, uvedenou v bodě 80 výše, že společnost Sinopec Chongqing uskutečňovala přímý prodej na vývoz, z judikatury vyplývá, že čím větší je podíl těchto přímých prodejů, tím je obtížnější tvrdit, že distributor ve spojení vykonává funkce vnitřního prodejního oddělení (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. března 1992, Matsushita Electric v. Rada, C-175/87, EU:C:1992:109, bod 14, a ze dne 25. června 2015, PT Musim Mas v. Rada T-26/12, nezveřejněný, EU:T:2015:437, bod 69). Naopak jediný hospodářský subjekt může existovat, plní-li výrobce část prodejních funkcí doplňujících funkce společnosti distribuující jeho výrobky (viz rozsudek ze dne 10. března 2009, Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP v. Rada, T-249/06, EU:T:2009:62, bod 179 a citovaná judikatura).
- 86 V projednávané věci žalobkyně tvrdí, že prodej na vývoz uskutečněný přímo společností Sinopec Chongqing bez zásahu společnosti Sinopec Central-China má pouze doplňkovou povahu ve vztahu k prodejům na vývoz uskutečněným touto společností a týká se nikoli prodejů PVAL zákazníkům usazeným v Unii, ale prodejů PVAL určených zákazníkům usazeným ve Spojených státech z důvodů souvisejících se systémem výběru antidumpingových cel USA, který umožňuje využívat nulové clo pouze pro přímé prodeje. Objem PVAL související s tímto přímým prodejem

na vývoz do Spojených států, který představoval pouze 10,9 % kumulovaného vývozu do Unie a do Spojených států, nemá dostatečný význam k tomu, aby bylo možné mít za to, že existence tohoto přímého prodeje umožňuje dospět k závěru o neexistenci jediného hospodářského subjektu.

- 87 Komise odpovídá, že skutečnost, že Sinopec Chongqing uskutečnila přímý prodej do Spojených států v podstatném objemu odpovídajícím 12,1 % objemu jejího prodeje v Unii, prokazuje, že má vlastní vnitřní prodejní oddělení. Důvod, proč společnost Sinopec Chongqing sama uskutečnila tyto prodeje, není „nutně rozhodující“ pro účely posouzení jejího hospodářského vztahu se společností Sinopec Central-China. Stejně tak není důležité, že veškerý prodej na vývoz do Unie uskutečnila posledně uvedená společnost.
- 88 Zprv je třeba připomenout, že Tribunál v bodě 185 rozsudku ze dne 10. března 2009, *Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP v. Rada* (T-249/06, EU:T:2009:62), za účelem konstatování, že úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) nařízení č. 384/96 byla provedena nesprávně, zejména uvedl, že přímé vývozní prodeje uskutečněné jednou z žalobkyň ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, byly okrajové a doplňkové k prodejům uskutečněným distributorem, který je ve spojení s těmito společnostmi. Za tímto účelem Tribunál uvedl, že tyto přímé prodeje směřovaly do nových členských států ve fázi přechodu a také že představovaly 8 % prodeje těchto společností do Unie.
- 89 Zadrhé měl Tribunál v bodech 69 a 70 rozsudku ze dne 25. června 2015, *PT Musim Mas v. Rada* (T-26/12, nezveřejněný, EU:T:2015:437), za to, že existence přímého prodeje na vývoz v objemu 27,08 % celkového prodeje na vývoz neumožňuje vyloučit, že distributor ve spojení s dotčenými výrobci vykonává funkce vnitřního prodejního oddělení, nicméně představuje nepřímý důkaz potvrzující jiné faktory, a přispívá tedy k prokázání neexistence jediného hospodářského subjektu.
- 90 V projednávané věci je nesporné, že společnost Sinopec Chongqing uskutečnila přímý prodej na vývoz do Spojených států s objemem odpovídajícím 10,9 % jejího kumulovaného prodeje v Unii a ve Spojených státech, kterýžto objem odpovídá 12,1 % jejího prodeje do Unie, pokud je přímý prodej v USA vyjádřen pouze jako procentní podíl prodeje pouze v Unii vůči kumulovanému prodeji v Unii a ve Spojených státech. Kromě toho žalobkyně na jednání uvedly, aniž jim Komise oponovala, že své PVAL vyvážely rovněž do jiných zemí a že tento prodej na vývoz uskutečnila společnost Sinopec Central-China. Pokud by tak byl zohledněn veškerý prodej na vývoz, objem odpovídající přímému prodeji společnosti Sinopec Chongqing by představoval ještě menší procentní podíl všech PVAL vyrobených společnostmi Sinopec Chongqing, které byly prodány na vývoz.
- 91 Zprv je tedy třeba uvést, že Komise nesprávně tvrdí, že procentní podíl objemu PVAL vztahující se k přímým prodejům na vývoz uskutečněným společnostmi Sinopec Chongqing je „zjevně podstatný“, jelikož překračuje úroveň 8 %, která byla v bodě 185 rozsudku ze dne 10. března 2009, *Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP v. Rada* (T-249/06, EU:T:2009:62) považována za okrajovou. Jak totiž vyplývá z bodu 88 výše, Tribunál v uvedeném rozsudku zkoumal, jaký byl procentní podíl objemu vztahujícího se k přímému prodeji na vývoz do Unie uskutečněnému dotčenými vyvážejícími výrobci ve vztahu k celkovému objemu jejich prodeje na vývoz do Unie. V projednávané věci je však procentní podíl objemu přímého prodeje uskutečněného společnostmi Sinopec Chongqing na vývoz do Unie nulový, jelikož veškerým prodejem PVAL vyrobených společnostmi Sinopec Chongqing směřujících do Unie je pověřena Sinopec Central China.

- 92 Zadruhé je třeba konstatovat, že bez ohledu na celkové prodeje, ve vztahu k nimž se procentní podíl vypočítá (viz bod 90 výše), objem PVAL vztahující se k přímému vývoznímu prodeji společnosti Sinopec Chongqing nepředstavuje procentní podíl této celkové částky, který se blíží číslu 27,08 %, ohledně něhož měl v projednávané věci Tribunál, v bodech 69 a 70 rozsudku ze dne 25. června 2015, PT Musim Mas v. Rada (T-26/12, nezveřejněný, EU:T:2015:437), za to, že se jedná o nepřímý důkaz, který může přispět k prokázání neexistence jediného hospodářského subjektu (viz bod 89 výše).
- 93 Kromě toho je třeba připomenout, že v bodě 68 rozsudku ze dne 25. června 2015, PT Musim Mas v. Rada (T-26/12, nezveřejněný, EU:T:2015:437), Tribunál rovněž uvedl, že není vyloučeno, že v rámci takového subjektu společnost ve spojení vykonává funkce vnitřního prodejního oddělení tím, že organizuje a sjednává prodeje výrobce, aniž by přímo vystavovala všechny faktury týkající se těchto prodejů, jelikož různé důvody mohou odůvodnit účast výrobce na vystavování faktur. V projednávaném případě přitom žalobkyně uvedly, aniž jim Komise odporovala, že společnosti Sinopec Chongqing bylo ve Spojených státech uloženo nulové antidumpingové clo. Kromě toho společnost Wegochem na jednání uvedla, přičemž ani jí Komise neodporovala, že skupina, do níž patřila, dovážela PVAL vyrobené žalobkyněmi jak do Unie, tak do Spojených států a že v obou případech tato skupina jednala se společností Sinopec Central-China, ačkoli z výše uvedeného důvodu vystavila faktury týkající se dovozu do Spojených států společnost Sinopec Chongqing.
- 94 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že druhá skutečnost není důkazem toho, že společnost Sinopec Central-China nemůže být kvalifikována jako vnitřní prodejní oddělení.
- 95 Pokud jde o třetí skutečnost uvedenou v bodě 80 výše, že společnosti Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia uskutečnily přímý prodej na čínském trhu, žalobkyně tvrdí, že existence těchto přímých prodejů nebrání tomu, aby byla společnost Sinopec Central-China kvalifikována jako vnitřní prodejní oddělení odpovědné za prodej na vývoz. Žalobkyně totiž nikdy netvrdily, že společnost Sinopec Central-China jednala jako vnitřní prodejní oddělení odpovědné jak za prodeje na čínském trhu, tak za prodej na vývoz. Omezily se na tvrzení, že společnost Sinopec Central-China byla pověřena prodejem na vývoz. Způsob, jakým výrobce prodává své výrobky na domácím trhu, není relevantní pro prokázání existence jediné hospodářské jednotky, pokud jde o prodej na vývoz.
- 96 Komise odpovídá, že skutečnost, že společnosti Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia uskutečňovaly významné prodeje na čínském trhu, přispívá k prokázání, že měly vnitřní prodejní oddělení, která mohla rovněž sloužit jejich vývozním trhům, a že společnost Sinopec Central-China jednala jako samostatná obchodní společnost.
- 97 Je třeba uvést, že existence přímých prodejů PVAL uskutečněných společnostmi Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia na čínském trhu může prokázat, že tyto společnosti měly strukturu nezbytnou k prodeji svých výrobků bez využití služeb společnosti Sinopec Central-China nebo jiných společností, které případně nejsou ve spojení.
- 98 Jak však tvrdí žalobkyně, z judikatury vyplývá, že prodej na vývoz a prodej vyvážejícího výrobce na domácím trhu mohou zahrnovat společnosti, ve spojení či nikoli, nebo různé vnitřní prodejní služby (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. března 1992, Minolta Camera v. Rada, C-178/87, EU:C:1992:112, body 2, 9 a 13, a stanovisko generálního advokáta P. Mengozziho ve spojených věcech Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2011:245, body 65 a 66).

- 99 Z toho vyplývá, že třetí skutečnost není průkazným nepřímým důkazem, který by mohl bránit uznání postavení vnitřního prodejního oddělení společnosti Sinopec Central-China.
- 100 Pokud jde o čtvrtou skutečnost uvedenou v bodě 80 výše, že společnosti Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia ponesou prodejní náklady, žalobkyně tvrdí, že prodejní náklady vynaložené těmito společnostmi byly vynaloženy pouze v souvislosti s prodeji na čínském trhu a v případě společnosti Sinopec Chongqing v případě prodejů do Spojených států.
- 101 Pokud jde o čtvrtou skutečnost, Komise odpovídá, že to, že společnosti Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia nesly prodejní náklady, které byly v případě druhé z nich vyšší než prodejní náklady společnosti Sinopec Central-China, je dalším důkazem samostatnosti posledně uvedené společnosti.
- 102 Je třeba uvést, že není zpochybňováno, že společnosti Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia vynaložily náklady pouze na prodej na čínském vnitřním trhu, a pokud jde o první z nich, na přímý prodej na vývoz do Spojených států. Čtvrtá skutečnost tedy nemůže změnit posouzení druhé a třetí skutečnosti Tribunálem.
- 103 Pokud jde o pátou skutečnost uvedenou v bodě 80 výše, že společnost Sinopec Central-China prodává rovněž výrobky vyrobené jinými výrobci než společnostmi Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia, žalobkyně tvrdí, že nákupy PVAL společností Sinopec Central-China od třetích výrobců představují pouze 2 % jejích nákupů PVAL od společností Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia. Pouze v případě, že obchodník ve spojení dosáhne velké části svého obrátu prodejem výrobků pocházejících od třetích podniků, nelze funkce tohoto obchodníka přirovnat k funkcím vnitřního prodejního oddělení. Kromě toho společnost Sinopec Central-China prodávala PVAL vyráběné třetími výrobci pouze na čínském trhu.
- 104 Společnost Wegochem dodává, že pouhá skutečnost, že společnost Sinopec Central-China rovněž uváděla na trh některé výrobky jiných výrobců, neprokazuje, že tato společnost jednala jako nezávislý obchodník. Za tímto účelem měla Komise prokázat, že tyto prodejní činnosti byly natolik významné, aby umožnily společnosti Sinopec Central-China jednat nezávisle vůči skupině, se kterou byla ve spojení. Komise tedy měla posoudit význam prodejů, uskutečněných společností Sinopec Central-China, PVAL pocházejících od třetích podniků ve vztahu k obrátu společnosti Sinopec Central-China. Komise však takové posouzení neprovedla.
- 105 Komise odpovídá, že i když v rámci celkového obrátu společnosti Sinopec Central-China neposoudila význam prodeje jakýchkoli výrobků, které tato společnost koupila od jiných společností než společností Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia, prokázala nicméně, že prodej PVAL společností Sinopec Central-China, které vyráběli jiní výrobci, představoval 10 % celkových prodejů PVAL uskutečněných společností Sinopec Central-China v Unii, a nebyl tedy zanedbatelný.
- 106 Je třeba připomenout, že podle judikatury je podíl prodejů uskutečněných distributorem ve spojení s výrobcem, který se týká výrobků pocházejících od výrobců, kteří nejsou ve spojení, důležitým faktorem pro určení, zda tento distributor tvoří jediný hospodářský subjekt s výrobcem ve spojení. Pokud distributor dosahuje velké části svého obrátu prodejem výrobků pocházejících od podniků, které nejsou ve spojení, mohlo by to představovat nepřímý důkaz toho, že funkce tohoto distributora nejsou funkcemi vnitřního prodejního oddělení (viz rozsudek ze dne 14. července 2021, Interpipe Niko Tube a Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant v. Komise, T-716/19, EU:T:2021:457, bod 159 a citovaná judikatura).

- 107 Judikatura rovněž upřesňuje, že pro účely určení existence jediného hospodářského subjektu jsou unijní orgány oprávněny zohlednit rovněž činnosti distributora ve spojení týkající se jiných výrobků, než je výrobek, který je předmětem antidumpingového šetření, jakož i část prodeje uskutečněných tímto distributorem, které se týkají výrobků pocházejících od výrobců, kteří nejsou ve spojení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. října 2016, PT Musim Mas v. Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, body 44 až 46 a 49).
- 108 V projednávaném případě je třeba uvést, že Komise připouští (viz bod 105 výše), že neprovedla přezkum stanovený výše uvedenou judikaturou. Nemůže se tudíž dovolávat páté skutečnosti jako relevantního nepřímého důkazu neexistence jediného hospodářského subjektu v projednávaném případě.
- 109 V každém případě i za předpokladu, že by Komise byla oprávněna přezkoumat pouze obrat společnosti Sinopec Central-China dosažený z jejích prodeje PVAL, je třeba konstatovat, že Komise nezpochybňuje, jak již žalobkyně uvedly v připomínkách k dodatečnému poskytnutí konečných informací, že nákupy, ze strany společností Sinopec Central-China, PVAL vyráběných třetími výrobci představují pouze 2 % jejích nákupů PVAL od společností Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia. Obrat společnosti Sinopec Central-China z prodeje PVAL tedy vychází z PVAL, které tato společnost nakoupila téměř v plném rozsahu od společností Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia.
- 110 Pokud jde o argument Komise, že objem nákupů PVAL společností Sinopec Central-China od třetích výrobců představuje 10 % celkového objemu PVAL, který společnost Sinopec Central China vyvezla do Unie během období šetření, je třeba konstatovat, že Komise nevysvětluje, v čem by tento údaj přispěl k prokázání toho, že společnost Sinopec Central China nejednala jako vnitřní prodejní oddělení. Relevance tohoto údaje je zpochybněna skutečností, zdůrazněnou ve vyjádřeních žalobkyň k dodatečným konečným informacím, a na jednání, kterou Komise nezpochybnila, že PVAL, které společnost Sinopec Central-China nakoupila od třetích výrobců, nebyly vyvezeny do Unie, ale byly prodány v Číně jedné společnosti ve spojení.
- 111 Z toho důvodu je třeba dospět k závěru, že pátá skutečnost není relevantní k prokázání toho, že Sinopec Central-China vykonávala funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího činnost za úplatu formou provize.
- 112 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy týkající se první až páté skutečnosti se jeví, že druhá a třetí skutečnost nestačí k založení souboru shodujících se indicií, které by prokazovaly, že funkce společnosti Sinopec Central-China jsou funkcemi obdobnými funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize, nebo které by bránily uznání jejího postavení jako vnitřního prodejního oddělení. Za těchto okolností je třeba dospět k závěru, že Komise nepředložila důkaz, který jí přísluší v souladu s judikaturou připomenutou v bodech 65 až 67 výše, takže se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že Sinopec Central-China vykonávala funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize.
- 113 První části druhého žalobního důvodu je tudíž třeba vyhovět.

K druhé části

- 114 Žalobkyně tvrdí, že Komise v napadeném nařízení porušila povinnost, vyplývající specificky z úvodní části čl. 2 odst. 10 základního nařízení, provést spravedlivé srovnání vývozní ceny a běžné hodnoty na stejné obchodní úrovni.
- 115 Za účelem dosažení úrovně vývozní ceny odpovídající transakci „ze závodu“ provedla Komise úpravy spočívající v odečtení sporných nákladů od prodejní ceny fakturované nezávislým odběratelům (viz bod 11 výše).
- 116 Naproti tomu žádná obdobná úprava nebyla použita na běžnou hodnotu početně zjištěnou Komisí na základě čl. 2 odst. 6a základního nařízení, která byla považována za odpovídající transakci „ze závodu“, aniž bylo nezbytné provést úpravy. Tato běžná hodnota však odpovídá výrobním nákladům stanoveným na základě výrobních faktorů žalobkyň vynásobených nezkreslenými hodnotami týkajícími se použité reprezentativní země, a sice Turecka, zvýšených o 17,6 % z titulu nákladů PSR. O tomto zvýšení bylo rozhodnuto na základě informací získaných Komisí o tureckém výrobcí Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A. S. (dále jen „Ilkalem“), které neupřesňují rozsah těchto PSR nákladů. Tyto náklady přitom obvykle zahrnují sporné náklady.
- 117 Žalobkyně uvádějí, že ve svých vyjádřeních ke konečným informacím upozornily Komisi na skutečnost, že vzhledem k tomu, že sporné náklady jsou *a priori* zahrnuty do PSR nákladů, které jsou součástí běžné hodnoty použité Komisí, existovala vysoká pravděpodobnost, že srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou nebylo spravedlivé.
- 118 Žalobkyně uvádějí, že Komise nemůže předpokládat, že početně zjištěná běžná hodnota podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení odpovídá za všech okolností transakci „ze závodu“.
- 119 Společnost Wegochem podporuje argumenty žalobkyň a zdůrazňuje, že v rámci použití čl. 2 odst. 10 základního nařízení sice přísluší účastníkovi řízení, který se chce dovolávat úpravy, aby prokázal, že podmínky požadované za tímto účelem jsou splněny, Komisi však přísluší, aby mu sdělila, jaké informace jsou nezbytné, a aby mu neuložila nepřiměřené důkazní břemeno.
- 120 Podle společnosti Wegochem žalobkyně ve vyjádřeních ke konečným informacím požádaly o provedení úprav běžné hodnoty za účelem zajištění spravedlivého srovnání a tuto žádost dostatečně odůvodnily s ohledem na skutečnost, že běžná hodnota byla početně zjištěna v souladu s čl. 2 odst. 6a základního nařízení, a údaje týkající se PSR nákladů použité Komisí tedy nepocházely od nich, ale z databáze Orbis (dále jen „báze Orbis“), kterou se Komise rozhodla použít a která poskytla pouze celkovou hodnotu těchto nákladů, která nebyla doprovázena jejich rozpisem. Podle společnosti Wegochem nemohla Komise od žalobkyň vyžadovat, aby předložily údaje týkající se třetí osoby, které jsou podrobnější než údaje, které měla k dispozici sama Komise.
- 121 Společnost Wegochem každopádně upřesňuje, že je obecně známo, že PSR náklady zpravidla zahrnují sporné poplatky, jak potvrzuje uživatelská příručka k databázi Orbis.
- 122 Komise odpovídá, že strana, která chce uplatnit úpravu podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení za účelem zajištění spravedlivého srovnání vývozní ceny a běžné hodnoty, nese povinnost prokázat, že je tato úprava odůvodněná. V průběhu řízení, které vedlo k přijetí napadeného nařízení, žalobkyně tvrdily, že některé náklady, které byly odečteny od vývozní ceny, nebyly odečteny od

běžné hodnoty, ale nepodložily svou žádost o úpravy. Podle Komise se žalobkyně tím, že se dovolávají porušení úvodní části výše uvedeného ustanovení, snaží obejít důkazní břemeno, které nesou.

- 123 Komise rovněž uvádí, že žalobkyně měly dále podložit svou žádost o úpravy navzdory skutečnosti, že v projednávané věci byla běžná hodnota početně zjištěna v souladu s čl. 2 odst. 6a základního nařízení.
- 124 Znění čl. 2 odst. 10 první až páté věty základního nařízení bylo připomenuto v bodě 59 výše.
- 125 V projednávaném případě se Komise rozhodla provést úpravy vývozní ceny směrem dolů, založené na čl. 2 odst. 10 písm. e), g) a k) základního nařízení, aby z ní odebrala sporné náklady, aby v souladu se svou praxí získala úroveň odpovídající transakci „ze závodu“, jak vyplývá z bodů 313, 314 a 357 odůvodnění napadeného nařízení a z vysvětlení, která Komise poskytla v reakci na otázky položené Tribunálem na jednání.
- 126 Je třeba uvést, že úpravy směřující k dosažení úrovně „ze závodu“ vývozní ceny jsou nezbytné k zajištění „[spravedlivého srovnání] [m]ezi vývozní cenou a běžnou hodnotou“ vyžadovaného článkem 2 odst. 10 základního nařízení pouze tehdy, pokud je běžná hodnota rovněž vypočtena na úrovni „ze závodu“.
- 127 Podle judikatury připomenuté v bodě 65 výše tedy přísluší Komisi, která se rozhodla provést dotčené srovnání na úrovni „ze závodu“, prokázat, že tyto úpravy byly nezbytné k tomu, aby srovnání vývozní ceny a běžné hodnoty bylo spravedlivé.
- 128 V každém případě i za předpokladu, že by důkazní břemeno nesly žalobkyně, je třeba uvést, že žalobkyně ve svých vyjádřeních k poskytnutí konečných informací tvrdily, že vývozní cena použitá Komisí nezahrnuje sporné náklady, zatímco běžná hodnota byla početně zjištěna se zahrnutím PSR nákladů, které s největší pravděpodobností zahrnovaly sporné náklady, takže srovnání nemohlo být spravedlivé. Navrhly Komisi buď neodečíst sporné náklady od vývozní ceny, nebo na základě údajů poskytnutých společnostmi Sinopec Chongqing provést úpravy početně zjištěné běžné hodnoty směrem dolů. Jak tedy zdůrazňuje společnost Wegochem, žalobkyně v podstatě požádaly Komisi, aby provedla úpravy za účelem zajištění spravedlivého srovnání vývozní ceny s běžnou hodnotou, a řádně odůvodnily svou žádost.
- 129 Je pravda, že podle judikatury čl. 2 odst. 10 základního nařízení na rozdíl od článku 2.4 antidumpingové dohody neupřesňuje, že „[ú]řady oznámí dotyčným stranám, které informace jsou nezbytné k zajištění správného srovnání a [že je] nebudou [...] nerozumně zatěžovat takovými důkazy“. Nicméně požadavky vyplývající z posledně uvedeného článku v rozsahu, v němž se týkají práva účastníků správního řízení na obdržení informací nezbytných k tomu, aby se mohli účastnit tohoto správního řízení se znalostí věci, a intenzity důkazního břemene, které musí nést, jsou součástí obecných zásad unijního práva, a zejména zásady řádné správy, která je rovněž zakotvena v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie. Unijním orgánům tedy přísluší sdělit účastníku řízení, který požaduje provedení úpravy, informace, které jsou k tomuto účelu nezbytné, a neuložit mu nepřiměřené důkazní břemeno (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. července 2008, Huvis v. Rada, T-221/05, nezveřejněný, EU:T:2008:258, body 77 a 78; rovněž v tomto smyslu a obdobně viz rozsudky ze dne 10. října 2012, Ningbo Yonghong Fasteners v. Rada, T-150/09, nezveřejněný, EU:T:2012:529, bod 124, a ze dne 11. září 2014, Gold East Paper a Gold Huasheng Paper v. Rada, T-443/11, EU:T:2014:774, bod 166).

- 130 V projednávaném případě byla vyjádření žalobkyň převzatá v bodě 128 výše projednána v bodech 313 a 314 odůvodnění napadeného nařízení, které znějí takto:
- „(313) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací tři vyvážející výrobci zařazení do vzorku napadli skutečnost, že Komise z vývozní ceny vyňala určité přepravní náklady, přičemž tyto výdaje (společně s náklady na manipulaci atd. a finančními náklady, jako jsou bankovní poplatky) nebyly odstraněny z prodejních, správních a režijních nákladů výrobce v reprezentativní zemi.
- (314) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Komise upozornila, že nic nenasvědčuje tomu, že by tyto náklady byly zahrnuty do prodejních, správních a režijních nákladů vykázaných za výrobce v reprezentativní zemi. Vyvážející výrobci zařazení do vzorku navíc neposkytli žádný důkaz o opaku. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.“
- 131 Je třeba uvést, že jelikož Komise početně zjistila běžnou hodnotu v souladu s čl. 2 odst. 6a základního nařízení, údaje, které za tímto účelem použila, pokud jde o PSR náklady, nepocházely od žalobkyň, ale od společnosti Ilkalem, kterou vybrala Komise. V tomto ohledu Komise připouští, že pokud jde o PSR náklady, které použila a které vycházely z databáze Orbis, nebyl snadno k dispozici žádný dodatečný rozpis, a že v důsledku toho žalobkyním sdělila informace obsažené v této databázi týkající se společnosti Ilkalem.
- 132 Jak přitom tvrdí společnost Wegochem, údaje použité Komisí obsahují řádek věnovaný „other operating expenses“ (ostatní provozní náklady). Uživatelská příručka k databázi Orbis uvádí, že výrazem „other operating expenses“ je třeba rozumět „All costs not directly related to the production of goods sold such as commercial costs, administrative expenses atd. + depreciation of those costs“ (všechny náklady, které nejsou přímo spojeny s výrobou prodáváného zboží, jako jsou obchodní náklady, administrativní výdaje atd. + odpisy těchto nákladů). V odpovědi na písemnou otázku Tribunálu Komise připustila, že nevěděla, zda sporné náklady byly zahrnuty do „other operating expenses“. Je tedy třeba konstatovat, že výše uvedená definice neumožňuje vyloučit, že tyto „other operating expenses“ zahrnují sporné náklady.
- 133 Kromě toho, jak rovněž připomíná společnost Wegochem, Komise do dotazníku zaslaného vyvážejícím výrobcům v rámci šetření, které vedlo k přijetí napadeného nařízení, zahrnula do PSR nákladů náklady odpovídající sporným nákladům.
- 134 Z toho vyplývá, že Komise, která sama neměla k dispozici přesnější rozpis PSR nákladů společnosti Ilkalem, nemohla po žalobkyních rozumně požadovat, když ve svých vyjádřeních ke konečným informacím vznesly otázku spravedlivého srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou, aby svou žádost více podložily předložením údajů týkajících se třetí osoby, které jsou konkrétnější než údaje, které měla Komise k dispozici.
- 135 V důsledku toho je třeba konstatovat, že Komise v bodě 314 odůvodnění napadeného nařízení od žalobkyň požadovala, aby předložily nepřiměřený důkaz.
- 136 Tento závěr není zpochybněn nejnovější judikaturou Soudního dvora, z níž vyplývá, že pouhá okolnost, že běžná hodnota byla stanovena na důkazech, které nepocházejí od dotčených vyvážejících výrobců, nemůže vést ke zmírnění pravidla rozdělení důkazního břemene, jak vyplývá z čl. 2 odst. 10 základního nařízení a relevantní judikatury (viz body 65 až 67 výše). Podle této judikatury totiž platí pravidlo, podle kterého přísluší účastníkovi řízení, který požaduje úpravu na základě jednoho z činitelů uvedených v tomto článku, aby prokázal, že tento činitel může ovlivnit

ceny, a tudíž jejich srovnatelnost bez ohledu na metodu, na jejímž základě byla určena běžná hodnota (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. dubna 2022, Changmao Biochemical Engineering v. Komise, C-666/19 P, EU:C:2022:323, bod 151).

- 137 Než totiž Soudní dvůr dospěl k závěru, že Komise neuložila dotčeným vyvážejícím výrobcům nepřiměřené důkazní břemeno, zdůraznil, že ze sporného nařízení vyplývá, že jim Komise sdělila relevantní údaje (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. dubna 2022, Changmao Biochemical Engineering v. Komise, C-666/19 P, EU:C:2022:323, bod 152).
- 138 V projednávaném případě přitom Komise neposkytla žalobkyním údaje, které by jim umožnily více podložit jejich žádost o to, aby sporné náklady nebyly odstraněny z vývozní ceny nebo aby byly odstraněny z běžné hodnoty.
- 139 S ohledem na předcházející úvahy je třeba vyhovět druhé části druhého žalobního důvodu.

Ke třetí části

- 140 Třetí část tohoto žalobního důvodu se skládá ze dvou výtek. Na jedné straně žalobkyně, podporované společností Wegochem, zpochybňují volbu Komise provést úpravu běžné hodnoty směrem nahoru na základě čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení (dále jen „druhá sporná úprava“), aby odrážela rozdíl mezi sazbou daně z přidané hodnoty (DPH), která má být zaplacená, a sazbou vrácení DPH z vývozu. Na druhé straně tvrdí, že Komise každopádně stanovila tuto úpravu na příliš vysoké úrovni.

– K první výtce

- 141 Žalobkyně tvrdí, že i když v případě jejich prodeje na vývoz došlo k vrácení DPH odvedené na vstupu, nepodléhal tento prodej žádné DPH na výstupu, jak prokazují jejich faktury. Kromě toho žalobkyně tvrdí, že vzhledem k tomu, že běžná hodnota byla početně zjištěna na základě údajů týkajících se třetí země, tato hodnota již pojmově nezohledňuje čínskou DPH. Komise nepředložila důkaz o opaku. Není tedy důležité, zda se čínská pravidla týkající se DPH liší podle toho, zda se jedná o prodej na čínském vnitřním trhu, nebo o prodej na vývoz. Komise nevysvětlila důvod, ze kterého byla druhá sporná úprava nezbytná bez ohledu na skutečnost, že běžná hodnota byla početně zjištěna na základě uvedených údajů.
- 142 Žalobkyně z toho vyvozují, že druhá sporná úprava nebyla vyžadována k tomu, aby srovnání vývozní ceny a běžné hodnoty bylo daňově neutrální. Tyto prvky se totiž již nacházejí na stejné úrovni nepřímého zdanění, jelikož jsou oba vyjádřeny bez DPH.
- 143 Komise zpochybňuje argumentaci žalobkyň.
- 144 Je třeba připomenout, že čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení zní následovně:

„Dovozní poplatky a nepřímé daně

Provede se úprava na běžnou hodnotu o částku odpovídající dovozním poplatkům nebo nepřímým daním, kterými je zatížen obdobný výrobek nebo surovina ve výrobku přítomná, pokud je určen ke spotřebě v zemi vývozu, a které nejsou u výrobku dovezeného do Unie vybrány nebo jsou vráceny.“

- 145 V bodech 387 a 388 odůvodnění napadeného nařízení Komise uvedla důvody, ze kterých za účelem zajištění spravedlivého srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou považovala za nezbytné provést druhou spornou úpravu navzdory námitkám vzneseným zejména žalobkyněmi v jejich připomínkách k poskytnutí konečných informací.
- 146 V těchto bodech odůvodnění se uvádí:
- „(387) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací tři vyvážející výrobci zařazení do vzorku a výrobce v Unii/uživatel uvedli, že by neměla být provedena žádná úprava o nevratnou daň z přidané hodnoty. Tyto zúčastněné strany zejména tvrdily, že Komise nevysvětlila, proč je taková úprava nezbytná, zejména s ohledem na skutečnost, že běžná hodnota je stanovena (zčásti) pomocí údajů ze třetí země. Tyto zúčastněné strany rovněž tvrdily, že Komise nevysvětlila, proč by bez úpravy DPH existoval rozdíl mezi vývozní cenou a stanovenou běžnou hodnotou, který by ovlivňoval srovnatelnost cen. Podle jejich názoru, nedochází k vrácení DPH na vstupu, neboť běžná cena je odvozena z výpočtu, a proto by neměly být prováděny žádné úpravy o rozdíly vrácené DPH.
- (388) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Komise provedla úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení o rozdíl v nepřímých daních mezi prodejem na vývoz z [Číny] do Unie a běžnou hodnotou, pokud byly vyloučeny nepřímé daně, jako je DPH. Komise nemusí prokázat, že na početně stanovenou běžnou hodnotu se vztahuje DPH, kterou lze plně vrátit po prodeji na domácím trhu, neboť to není relevantní. Běžná hodnota, která byla početně zjištěna, jak je uvedeno v 295. a v 335. až 347. bodě odůvodnění, nezahrnovala DPH, neboť pro výpočet běžné hodnoty ve vyvážející zemi se používají nezkreslené hodnoty v reprezentativní zemi po očištění o jejich DPH. Skutečná situace ohledně režimu DPH při prodeji na domácím trhu a při vývozu se realizuje zcela v [Číně]. Šetření dospělo k závěru, že v období šetření v [Číně] mají vyvážející výrobci povinnost platit DPH ve výši 13 % nebo 16 % (sazba 13 % je použitelná od dubna do června 2019 a 16 % od července 2018 do března 2019) při vývozu, zatímco 5 %, 9 % nebo 10 % se vrací (sazba 5 % je použitelná od července do srpna 2018, 9 % od září do října 2018 a 10 % od listopadu 2018 do června 2019). V souladu s čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení Komise tudíž řádně upravila běžnou hodnotu o rozdíl v nepřímém zdanění, v tomto případě DPH, která je částečně vrácena u prodeje na vývoz [...]“
- 147 Vzhledem k tomu, že to byla Komise, kdo z vlastního podnětu provedl druhou spornou úpravu, musela v souladu s judikaturou připomenutou v bodech 65 až 67 výše prokázat, že tato úprava byla nezbytná.
- 148 V důsledku toho je třeba určit, zda Komise dostatečně prokázala nutnost provést druhou spornou úpravu.
- 149 Je třeba konstatovat, že znění bodu 388 odůvodnění napadeného nařízení není snadno pochopitelné.
- 150 Je však třeba připomenout, že podle judikatury musí být požadavek odůvodnění unijních aktů ve smyslu čl. 296 druhého pododstavce SFEU posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu daného aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, jimž je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčko všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky uvedeného článku 296

SFEU, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotyčnou oblast (viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 88 a citovaná judikatura).

- 151 Stejně tak platí, že pokud se jedná o nařízení, odůvodnění se může omezit na uvedení celkové situace, jež vedla k jeho přijetí, a obecných cílů, o jejichž dosažení usiluje. Od unijních orgánů tedy nelze vyžadovat, aby uvedly jednotlivé skutečnosti, na jejichž základě bylo nařízení přijato, někdy velmi četné a složité, ani *a fortiori*, aby je posoudily více či méně úplně (viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 89 a citovaná judikatura).
- 152 Z toho vyplývá, že nařízení, kterým se stanoví antidumpingová cla, musí obsahovat hlavní úvahy Komise, ale nemusí obsahovat zvláštní odůvodnění pro každý z četných skutkových argumentů uplatněných zúčastněnými stranami. Tribunál může požádat Komisi o doplňující vysvětlení a tato vysvětlení zohlednit při přezkumu, pokud se zakládají na skutečnostech, které jsou součástí spisu Komise (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 92, 93, 95 a 96 a citovaná judikatura).
- 153 V projednávané věci Komise předložila jakožto přílohy F.6 a F.7 spisu obsahujícího její odpovědi na písemné otázky Tribunálu dva dokumenty nazvané „Zpráva o šetření“, které zaslala žalobkyním po dvou inspekcích provedených v prostorách společností Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia. Ze strany 12 přílohy F.6 a ze strany 8 přílohy F.7 vyplývá, že pokud čínská společnost pověřená vývozem nakupuje od jiné čínské společnosti výrobky, které hodlá následně vyvázet, platí DPH sazbou ve výši 16 % a poté 13 % během období šetření. Při vývozu může být část této již zaplacené DPH předmětem žádosti o částečné vrácení ve výši nejprve 5 %, poté 9 % a konečně 10 % během uvedeného období. Rozdíl mezi DPH odvedenou na vstupu při vývozu a tímto vrácením představuje nevratnou DPH.
- 154 Kromě toho žalobkyně na jednání upřesnily, že zpochybňují bod 388 odůvodnění napadeného nařízení v rozsahu, v němž v něm Komise tvrdila, že během období šetření existovala v Číně DPH z vývozu ve výši 13 % nebo 16 %, zatímco podle nich byla tato DPH použitelná na domácí prodeje, ale nikoli na prodej na vývoz. Navrhovatelky rovněž uznaly, že jedinou relevantní otázkou je otázka nevratné DPH.
- 155 Ve světle upřesnění takto poskytnutých Komisí, která měla k dispozici žalobkyně, musí být bod 388 odůvodnění napadeného nařízení chápán v tom smyslu, že Komise, jak potvrdila na jednání, měla za to, že vývozní cena výrobků žalobkyň zahrnuje částku odpovídající nevratné DPH, zatímco běžná hodnota byla vypočtena bez DPH, a dále že tyto okolnosti odůvodňují úpravu běžné hodnoty směrem nahoru, aby bylo zajištěno spravedlivé srovnání.
- 156 Z toho důvodu je třeba konstatovat, že Komise prokázala nutnost provést druhou spornou úpravu.
- 157 Je však třeba uvést, že čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení nepředpokládá úpravu běžné hodnoty reprezentativní země početně zjištěné podle čl. 2 odst. 6a tohoto nařízení za účelem zohlednění nevratné DPH ovlivňující vývozní cenu v zemi, ze které pochází dumpingový dovoz. Komise se tím dopustila nesprávného právního posouzení, pokud jde o právní základ druhé sporné úpravy. Je však třeba připomenout, že podle ustálené judikatury není zrušení unijního aktu z důvodu nesprávného právního základu odůvodněné, pokud takové pochybení nemělo rozhodující vliv na posouzení, které provedl autor tohoto aktu (v tomto smyslu a obdobně viz

rozsudky ze dne 18. prosince 1997, Costantini v. Komise, T-57/96, EU:T:1997:214, bod 23 a citovaná judikatura, a ze dne 9. června 2015, Navarro v. Komise, T-556/14 P, EU:T:2015:368, bod 26 a citovaná judikatura). V projednávané věci je třeba tuto zásadu použít. Je totiž třeba uvést, že čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení, podle kterého „[ú]pravu lze rovněž provést o rozdíly v jiných činitelích, které nejsou uvedeny v [čl. 2 odst. 10 písm.] a) až j) [této nařízení], pokud se prokáže, že ovlivňují srovnatelnost cen [...], zejména pokud na základě rozdílů v těchto činitelích platí zákazníci na domácím trhu trvale různé ceny“, umožnil Komisi provést druhou spornou úpravu s cílem obnovit symetrii mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou dotčeného výrobku a zajistit spravedlivé srovnání těchto dvou hodnot (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 19. května 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a další v. Komise, T-254/18, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2021:278, bod 597).

- 158 V tomto ohledu je třeba v odpovědi na argument vznesený žalobkyněmi na jednání a společností Wegochem v jejím spise vedlejší účastnice upřesnit, že druhá podmínka stanovená v čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení je v projednávaném případě splněna. Zatímco totiž nevratná DPH ovlivňuje zvýšení vývozní ceny, je nesporné, že žádná DPH není zahrnuta do běžné hodnoty, která byla vypočtena na základě údajů ze třetí země a která na základě použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení nahrazuje cenu dotčeného výrobku na domácím trhu země vývozu.
- 159 S ohledem na předcházející úvahy je třeba první výtku uplatněnou žalobkyněmi na podporu třetí části druhého žalobního důvodu zamítnout.

– *K druhé výtce*

- 160 Žalobkyně tvrdí, že za předpokladu, že by bylo nezbytné provést úpravu na základě čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení, je úprava použitá v napadeném nařízení nepřiměřená, jelikož nezohledňuje skutečnost, že DPH na vstupu je vypočtena z hodnoty surovin, kdežto vrácení při vývozu je vypočteno z hodnoty prodeje. Tuto výtku ilustrují číselným příkladem, ve kterém vypočítávají částku nevratné DPH jako rozdíl mezi částkou vyplývající z použití sazby DPH na vstupu na náklady některých vstupů použitých pro početní zjištění běžné hodnoty a částkou vyplývající z použití sazby vrácení DPH na vývozní cenu.
- 161 Komise zpochybňuje argumentaci žalobkyň.
- 162 Je třeba připomenout, že druhá sporná úprava spočívá ve zvýšení početně zjištěné běžné hodnoty bez DPH na základě tureckých údajů o procentní podíl umožňující zajistit spravedlivé srovnání s vývozní cenou s ohledem na skutečnost, že tato vývozní cena zahrnuje částku odpovídající nevratné DPH. Na rozdíl od toho, co podle všeho tvrdí žalobkyně, Komise neuplatnila sazbu DPH na vstupu na vstupní náklady použité pro početní zjištění běžné hodnoty, ani neodpočetla od takto získané částky částku odpovídající použití sazby vrácení DPH na vývozní cenu. Z toho vyplývá, že argumenty žalobkyň, které mají podpořit projednávanou výtku, neodpovídají skutkovým okolnostem projednávané věci, takže neumožňují prokázat, že druhá sporná úprava je nadměrná.
- 163 Je tedy třeba zamítnout druhou výtku uplatněnou žalobkyněmi na podporu třetí části druhého žalobního důvodu, a v důsledku toho zamítnout celou tuto část.
- 164 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že druhý žalobní důvod je opodstatněný v prvních dvou částech, kdežto ve třetí části nikoli.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 18 odst. 1 a 5 základního nařízení, jakož i článku 6.8 antidumpingové dohody a přílohy II

- 165 Tímto žalobním důvodem žalobkyně, poté co nejprve uvedly, že nezpochybňují, že Komise byla oprávněna vypočítat běžnou hodnotu společnosti Sinopec Ningxia na základě dostupných údajů ve smyslu článku 18 (viz bod 10 výše), uvádějí dvě výtky. Jednak tvrdí, že Komise nemůže použít jako dostupné údaje ve smyslu článku 18 údaje, které získala na základě prvního použití tohoto článku. Dále Komisi vytýkají, že jim vyhradila penalizační zacházení a že se neopírala o „nejlepší dosažitelné informace“ uvedené v příloze II (dále jen „nejlepší dosažitelné informace“) týkající se článku 6.8 antidumpingové dohody, který byl proveden do unijního práva článkem 18 základního nařízení.

K první výtce

- 166 Žalobkyně, podporované společnostmi Wegochem, připomínají, že dostupnými údaji ve smyslu článku 18 použitými Komisí pro výpočet běžné hodnoty společnosti Sinopec Ningxia jsou údaje týkající se dvou dalších skupin čínských vyvážejících výrobců, které jsou stejně jako ony součástí vzorku vybraného Komisí na základě článku 17 základního nařízení (dále jen „ostatní vyvážející výrobci“), na které Komise rovněž uplatnila článek 18 tohoto nařízení. Jakmile však Komise použila toto ustanovení pro výpočet běžné hodnoty vyvážejícího výrobce, nemohou podle žalobkyně takto získané údaje představovat dostupné údaje ve smyslu článku 18, které Komisi umožňují vypočítat běžnou hodnotu jiného vyvážejícího výrobce zařazeného do tohoto vzorku. Na podporu svého tvrzení se žalobkyně *per analogiam* dovolávají čl. 9 odst. 6 základního nařízení, který, i když není v projednávané věci použitelný, umožňuje dovodit existenci obecné zásady.

- 167 Komise, podporovaná společnostmi Kuraray a Sekisui, argumenty žalobkyně zpochybňuje.

- 168 Je třeba připomenout znění relevantních ustanovení článku 18 základního nařízení, věnovaného „[n]edostatečné spolupráci“, které zní následovně:

„1. Pokud účastník řízení odepře přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtách stanovených tímto nařízením nebo pokud závažným způsobem brání šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů.

[...]

5. Pokud se závěry, včetně určení běžné hodnoty, opírají o odstavec 1, včetně informací obsažených v podnětu, musí být tyto informace, je-li to proveditelné a s ohledem na lhůty pro šetření, ověřeny na základě informací z jiných dostupných nezávislých zdrojů, jako jsou zveřejněné ceníky, úřední dovozní statistiky a celní výkazy, nebo na základě informací získaných v průběhu šetření od jiných účastníků řízení.

[...]

6. Nespolupracuje-li účastník řízení vůbec nebo jen částečně a následkem toho nejsou některé podstatné informace sděleny, může být pro něj výsledek šetření méně příznivý, než kdyby při šetření spolupracoval.“

169 V napadeném nařízení měla Komise za to, že společnost Sinopec Ningxia neposkytla všechny informace nezbytné pro výpočet běžné hodnoty svých výrobků. Pro určení této běžné hodnoty tedy použila čl. 18 odst. 1 základního nařízení. Za tímto účelem Komise použila běžné hodnoty ostatních vyvážejících výrobců, které stanovila částečně na základě téhož ustanovení.

170 Vzhledem k tomu, že se žalobkyně *per analogiam* dovolávají čl. 9 odst. 6 základního nařízení, je třeba připomenout, že toto ustanovení stanoví následující:

„6. Pokud Komise omezí své šetření v souladu s článkem 17, nesmí být antidumpingové clo uloženo na dovoz od vývozců nebo výrobců, kteří se přihlásili v souladu s článkem 17, ale nebyli zahrnuti do šetření, vyšší než vážené průměrné dumpingové rozpětí stanovené s ohledem na strany tvořící vzorek, a to bez ohledu na to, zda je běžná hodnota pro tyto strany stanovena na základě čl. 2 odst. 1 až 6, nebo čl. 2 odst. 7 písm. a).

Pro účely tohoto odstavce nepřihlíží Komise k rozpětím, která jsou nulová nebo zanedbatelná nebo jejichž výše byla zjištěna postupem podle článku 18.“

171 Je třeba poznamenat, že ustanovení čl. 9 odst. 6 základního nařízení stanoví pravidla použitelná na vyvážející výrobce, kteří si přáli být součástí vzorku vybraného Komisí podle článku 17 tohoto nařízení, ale kteří v něm nakonec nebyli zahrnuti. Cílem těchto ustanovení je tedy chránit tyto vyvážející výrobce, kteří nemohli spolupracovat s Komisí, zejména před nedostatečnou spoluprací ze strany vyvážejících výrobců tvořících tento vzorek. Situace vyvážejících výrobců zařazených do vzorku je však tak odlišná od situace vyvážejících výrobců vyloučených ze vzorku, že nelze uvažovat o žádné analogii. Tato ustanovení tedy neumožňují prokázat existenci obecné zásady, která brání tomu, aby Komise mohla jako dostupné údaje ve smyslu článku 18 použít údaje, které získala na základě prvního použití tohoto článku.

172 Kromě toho společnost Wegochem nesprávně tvrdí, že tvrzení žalobkyň je podpořeno zprávou odvolacího orgánu týkající se sporu „Spojené státy – antidumpingová opatření uložená na některé ocelové výrobky válcované za tepla, které pocházejí z Japonska“, přijaté OŘS dne 23. srpna 2001 (WT/DS 184/AB/R). Podle bodu 123 této zprávy se totiž článek 9.4 antidumpingové dohody, který se stejně jako čl. 9 odst. 6 základního nařízení týká stanovení antidumpingového cla pro vyvážející výrobce, kteří nejsou zařazeni do vzorku vybraného příslušným orgánem, „snaží zabránit tomu, aby vývozci, kteří v průběhu šetření nepožádali o spolupráci, neutrpěli újmu z důvodu mezer nebo nedostatků v informacích sdělených vývozci, kteří jsou předmětem šetření“ (neoficiální překlad). Tato zpráva zdaleka nepodporuje tvrzení žalobkyň, ale potvrzuje, že cílem těchto ustanovení je cíl uvedený v bodě 171 výše.

173 Vzhledem k tomu, že žalobkyně byly součástí vzorku, který Komise v tomto případě použila, využily možnosti s ní spolupracovat, aby zabránily tomu, že vypočte běžnou hodnotu společnosti Sinopec Ningxia na základě dostupných údajů ve smyslu článku 18. Bez ohledu na důvody, ze kterých nemohly Komisi poskytnout všechny požadované informace, jejich situace není srovnatelná se situací vyvážejících výrobců vyloučených ze vzorku.

174 První výtku uplatněnou žalobkyněmi na podporu třetího žalobního důvodu je tudíž třeba zamítnout.

Ke druhé výtce

- 175 Žalobkyně, podporované společnostmi Wegochem, připomínají, že v napadeném nařízení Komise, pokud jde o společnost Sinopec Ningxia, stanovila běžnou hodnotu pro každý typ výrobku prodaný touto společností na základě nejvyšší běžné hodnoty pro stejný typ výrobku, kterou vypočítala pro ostatní vyvážející výrobce namísto toho, aby použila ověřené informace týkající se společnosti Sinopec Chongqing. Rozdíly mezi výrobními postupy společnosti Kuraray a výrobními postupy společnosti Sinopec Ningxia nejsou relevantní, jak potvrzuje skutečnost, že se výrobní proces společnosti Kuraray liší od výrobního procesu čínských vyvážejících výrobců. Komise tedy použila nespolehlivé údaje, které nebyly nejlepšími dosažitelnými informacemi a nebyly výsledkem srovnávacího posouzení. Vyhradila tak žalobkyním penalizační zacházení, které je v rozporu s právem WTO, rovněž s ohledem na skutečnost, že dumpingová rozpětí ostatních vyvážejících výrobců jsou mnohem vyšší než dumpingová rozpětí společnosti Sinopec Chongqing.
- 176 Kromě toho žalobkyně zpochybňují tezi Komise uvedenou v bodě 333 odůvodnění napadeného nařízení, podle níž nic nenasvědčuje tomu, že by běžná hodnota společnosti Sinopec Ningxia podle typu výrobku byla nižší než nejvyšší běžná hodnota podle typu výrobku ostatních vyvážejících výrobců. Údaje obsažené ve spisu Komise totiž prokazují, že běžná hodnota, kterou Komise stanovila pro společnost Sinopec Ningxia, je o 50 % vyšší než běžná hodnota společnosti Sinopec Chongqing, zatímco posledně uvedená společnost uplatňuje vyšší vývozní cenu než společnost Sinopec Ningxia.
- 177 Společnost Wegochem zdůrazňuje, že neexistence důkazů uvedených Komisí v bodě 333 odůvodnění napadeného nařízení postrádá smysl, jelikož důkazy, které byly podle Komise nezbytné k tomu, aby v případě společnosti Sinopec Ningxia nepoužila nejvyšší běžnou hodnotu mezi hodnotami ostatních vyvážejících výrobců, jsou právě důkazy, které společnost Sinopec Ningxia nemohla předložit a jejichž neexistence vedla Komisi k použití dostupných údajů ve smyslu článku 18.
- 178 Komise, podporovaná společnostmi Kuraray a Sekisui, odpovídá, že neporušila čl. 18 odst. 6 základního nařízení, když použila jako dostupné údaje ve smyslu článku 18 pro stanovení běžné hodnoty každého typu výrobku prodáváného společnostmi Sinopec Ningxia nejvyšší běžnou hodnotu mezi hodnotami ostatních vyvážejících výrobců. Tím žalobkyně nepotrestala. Komise uvádí, že postupovala tímto způsobem z důvodu, že žádný důkaz nenasvědčoval tomu, že by běžná hodnota společnosti Sinopec Ningxia podle typu výrobku byla nižší než ta, kterou použila, a dále že nemohla použít průměrnou běžnou hodnotu ostatních vyvážejících výrobců, jelikož tím by pro vyvážející výrobce vytvořila pobídku k tomu, aby selektivně odmítli spolupracovat ve všech oblastech, ve kterých věděli, že nesou vyšší než průměrné náklady.
- 179 Komise dále tvrdí, že provedla srovnávací posouzení údajů týkajících se ostatních vyvážejících výrobců, kteří používali výrobní postup podobný postupu společnosti Sinopec Ningxia, jelikož všechny tyto postupy předpokládaly použití uhlí. Údaje týkající se společnosti Sinopec Chongqing nebyly přiměřené, jelikož výrobní proces společnosti Sinopec Chongqing předpokládal použití ropy. Komise porovnála všechny údaje, které měla k dispozici, a použila nejvyšší běžné hodnoty mezi hodnotami vyvážejících výrobců, jejichž výrobní postupy předpokládaly používání uhlí. Tyto běžné hodnoty představují nejlepší dosažitelné informace.

- 180 Kuraray upřesňuje, že skutečnost, že se její výrobní postup liší od výrobních postupů žalobkyň, je irelevantní. Kromě toho žalobkyně v tomto ohledu dostatečně nerozvinuly své argumenty, které jsou nepřípustné, jelikož nedodržují čl. 76 písm. d) jednacího řádu Tribunálu.
- 181 Pro pochopení důvodu existence článku 18 základního nařízení je třeba připomenout, že Komisi jakožto orgánu provádějícímu šetření přísluší, aby prokázala existenci dumpingu, újmy a příčinné souvislosti mezi dumpingovými dovozy a újmou. Vzhledem k tomu, že žádné ustanovení základního nařízení nepřiznává Komisi pravomoc donutit zúčastněné strany k účasti na šetření nebo k poskytnutí informací, je tento orgán závislý na dobrovolné spolupráci těchto účastníků při poskytování nezbytných informací. V tomto kontextu z bodu 27 odůvodnění základního nařízení vyplývá, že podle unijního zákonodárce „[j]e třeba stanovit, že nespolupracují-li strany při šetření uspokojivým způsobem, mohou být pro objasnění skutkového stavu využity jiné informace a že tyto informace mohou být pro strany méně příznivé, než kdyby při šetření spolupracovaly“. Cílem článku 18 základního nařízení je tedy umožnit Komisi vést šetření, i když účastníci řízení odmítnou spolupracovat nebo spolupracují nedostatečně. Vzhledem k tomu, že jsou tedy povinny spolupracovat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, musí zúčastněné strany poskytnout všechny informace, které mají k dispozici a které orgány považují za nezbytné k učinění svých závěrů [obdobně viz rozsudek ze dne 14. prosince 2017, EBMA v. Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, body 54 až 56].
- 182 Kromě toho podle judikatury článek 18 základního nařízení provádí do unijního práva článek 6.8 antidumpingové dohody a přílohu II, v jejichž světle musí být vykládán v co největším možném rozsahu (obdobně viz rozsudek ze dne 22. května 2014, Guangdong Kito Ceramics a další v. Rada, T-633/11, nezveřejněný, EU:T:2014:271, bod 40 a citovaná judikatura).
- 183 Článek 6.8 antidumpingové dohody stanoví:
- „V případech, kdy zúčastněná strana odmítne přístup k nutné informaci nebo ji jinak neposkytne v rozumné lhůtě nebo významně brání šetření, mohou být předběžná a konečná kladná nebo záporná zjištění učiněna na základě dostupných skutečností. Při uplatňování tohoto odstavce budou dodržována ustanovení přílohy II.“
- 184 Příloha II je nadepsána „Nejlepší dosažitelné informace podle podmínek odstavce 8 článku 6“, avšak neobsahuje definici těchto informací.
- 185 Článek 7 přílohy II, který v podstatě stanoví stejná pravidla, jako jsou pravidla stanovená v čl. 18 odst. 5 a 6 základního nařízení, jak byla připomenuta v bodě 168 výše, stanoví:
- „Pokud úřady musí založit svá zjištění, včetně těch, která se týkají normální [běžné] hodnoty, na informacích z podružného zdroje, včetně informací, obsažených v žádosti o zahájení šetření, měly by tak činit se zvláštní obezřetností. V takových případech by úřady měly, pokud to bude možné, ověřit informace z ostatních nezávislých zdrojů, které mají k dispozici, jako jsou publikované ceníky, oficiální dovozní statistiky nebo celní statistiky a informace, získané od ostatních zúčastněných stran během šetření. Je jasné, že pokud zúčastněná strana nespolupracuje a úřadům proto informace nejsou sděleny, může to vést k situaci pro tuto stranu méně příznivé, než kdyby účinně spolupracovala.“
- 186 Je třeba uvést, že příloha II je „začleněna odkazem v článku 6.8 antidumpingové dohody [zpráva odvolacího orgánu týkající se sporu ‚Spojené státy – antidumpingová opatření uložená na některé ocelové výrobky válcované za tepla, které pocházejí z Japonska‘, přijaté OŘS dne 23. srpna 2001 (WT/DS 184/AB/R, bod 75)] a že ustanovení této přílohy jsou závazná navzdory skutečnosti, že

jsou často formulována podmiňovacím způsobem [zpráva panelu WTO týkající se sporu „Spojené státy – Antidumpingová a vyrovnávací opatření uplatňovaná na ocelový plech z Indie“, přijaté OŘS dne 29. července 2002 (WT/DS 206/R, bod 7.56)].

- 187 Podle zprávy panelu WTO týkající se sporu „Mexiko – konečná antidumpingová opatření na hovězí maso a rýži“, přijaté OŘS dne 20. prosince 2005 (WT/DS/295/R, bod 7.238), nemá použití dostupných skutkových údajů ve smyslu článku 6.8 antidumpingové dohody za cíl penalizovat strany, které neposkytují informace, které od nich příslušný orgán požaduje. Podobné úvahy jsou uvedeny ve zprávě panelu WTO týkající se sporu „Čína – vyrovnávací a antidumpingová cla vztahující se na plochou válcovanou elektrotechnickou ocel s orientovaným zrnem ze Spojených států“, přijaté OŘS dne 16. listopadu 2012 (WT/DS/414, bod 7.391), která zdůrazňuje, že dostupné skutkové údaje ve smyslu uvedeného článku by neměly být uplatňovány způsobem, který by sankcionoval nespolutráci. Tato zpráva rovněž potvrzuje, jak upřesňuje článek 7 přílohy II, že by však z nespolutráce mohla vyplynout méně příznivá situace, než kdyby ke spolutráci došlo.
- 188 Je však třeba rovněž připomenout, že unijní soud již rozhodl, že pokud Komise zakládá svá zjištění na dostupných údajích v situacích, kdy jsou předložené údaje nedostatečné, není tento orgán povinen vysvětlit, v čem jsou použité dostupné údaje nejlepší možné, jelikož taková povinnost nevyplývá ani z článku 18 základního nařízení, ani z judikatury (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 19. března 2015, *City Cycle Industries v. Rada*, T-413/13, nezveřejněný, EU:T:2015:164, bod 132).
- 189 Z toho zaprvé vyplývá, že Komise není při použití dostupných údajů ve smyslu článku 18 oprávněna potrestat vyvážejícího výrobce z důvodu, že nespolutracoval, nebo nespolutracovala dostatečně. Zadruhé je možné, že i když Komise postupovala v souladu s touto zásadou, dotyčná strana se nachází v méně příznivé situaci, než v jaké by se nacházela v případě plné spolutráce. Posledně uvedené zjištění je ostatně v souladu s jasným zněním čl. 18 odst. 6 základního nařízení. Zatřetí a v každém případě Komise není povinna vysvětlovat, v čem byly použité dostupné údaje lepší.
- 190 Kromě toho je třeba uvést, že i když Komise nemá podle ustálené judikatury neomezenou diskreční pravomoc v oblasti společné obchodní politiky a obzvláště v oblasti obchodních ochranných opatření, disponují unijní orgány z důvodu složitosti hospodářských a politických situací, které musí zkoumat, širokou posuzovací pravomocí, takže soudní přezkum této široké posuzovací pravomoci musí být omezen na ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění, neexistence zjevně nesprávného posouzení tohoto skutkového stavu nebo neexistence zneužití pravomoci (viz rozsudek ze dne 12. května 2022, *Komise v. Hoansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, bod 58 a citovaná judikatura).
- 191 Přezkum důkazů, na nichž unijní orgány zakládají svá zjištění, ze strany Tribunálu navíc nepředstavuje nové posouzení skutkového stavu nahrazující posouzení těchto orgánů. Tento přezkum nezasahuje do široké posuzovací pravomoci uvedených orgánů v oblasti obchodní politiky, ale omezuje se na určení toho, zda tyto důkazy mohou podepřít závěry vyvozené zmíněnými orgány. Tribunálu tedy přísluší nejen ověřit věcnou správnost uplatněných důkazů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale rovněž přezkoumat, zda tyto důkazy představují veškeré relevantní údaje, jež musí být vzaty v úvahu při posuzování komplexní situace, a zda o ně lze opřít závěry, které jsou z nich vyvozovány (viz rozsudek ze dne 12. května 2022, *Komise v. Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, bod 59 a citovaná judikatura).

- 192 V projednávané věci je nesporné, že jak vyplývá z bodů 327 až 333 odůvodnění napadeného nařízení, jelikož žalobkyně nebyly schopny poskytnout Komisi údaje, které považovala za potřebné, Komise určila běžnou hodnotu společnosti Sinopec Ningxia na základě dostupných údajů ve smyslu článku 18. Za tímto účelem použila pro každý typ výrobku nejvyšší běžnou hodnotu mezi hodnotami ostatních vyvážejících výrobců, které stanovila uplatněním článku 18 základního nařízení, pokud jde o vlastní výrobní faktory, jako je pára a elektřina vyráběná přímo ve výrobním místě vyvážejícího výrobce, jak vyplývá z údajů poskytnutých Komisí v odpovědi na otázku Soudního dvora. Komise nepoužila jako dostupné údaje ve smyslu článku 18 údaje týkající se společnosti Sinopec Chongqing z důvodu, že se výrobní postup této společnosti založený na ropě lišil od výrobního procesu společnosti Sinopec Ningxia založeného na uhlí, jako jsou údaje ostatních vyvážejících výrobců.
- 193 S ohledem na tyto skutečnosti je třeba konstatovat, že jakmile Komise vzala na vědomí skutečnost, která nebyla zpochybněna (viz bod 165 výše), že jí žalobkyně nebyly schopny poskytnout nezbytné údaje týkající se společnosti Sinopec Ningxia, porovнала údaje, které měla k dispozici. Žalobkyně jí tudíž neprávem vytýkají, že neprovedla srovnávací přezkum údajů, které měla k dispozici, a to i když z judikatury připomenuté v bodě 188 výše vyplývá, že nebyla povinna vysvětlit, v čem byly použité dostupné údaje lepší.
- 194 Pokud jde o opodstatněnost volby provedené Komisí, je třeba uvést, že při výkonu široké posuzovací pravomoci mohla mít Komise za to, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, že údaje týkající se společnosti Sinopec Chongqing nejsou nejrelevantnějšími údaji, jelikož výrobní postup společnosti Sinopec Ningxia vykazuje větší podobnost s výrobními postupy ostatních vyvážejících výrobců než s postupem společnosti Sinopec Chongqing, která jako jediná používá ropu jako surovinu, a nikoli uhlí. Jak totiž zdůraznila Komise v bodě 332 odůvodnění napadeného nařízení, výpočet běžné hodnoty je založen na výrobních faktorech, včetně surovin a jejich míře použití.
- 195 Tento závěr není zpochybněn ostatními argumenty, jež žalobkyně vznesly.
- 196 Zprvce se žalobkyně dovolávají skutečnosti, že společnosti Sinopec Chongqing a Sinopec Ningxia jsou součástí téže skupiny, že tyto dvě společnosti uskutečňují prodeje do Unie stejnou společností ve spojení, Sinopec Central-China a všechny tyto společnosti uplatňují podobnou sazbu jak na čínském trhu, tak na trhu Unie. Žalobkyně rovněž odkazují na své připomínky k poskytnutí konečných informací, v nichž tvrdily, že tyto skutečnosti nebyly zpochybněny tím, že výrobní postup společnosti Sinopec Chongqing se lišil od výrobního postupu společnosti Sinopec Ningxia.
- 197 Je však třeba nejprve uvést, že v případě početního zjištění běžné hodnoty, jako je tomu v projednávané věci, nejsou ceny, které tyto společnosti uplatňují v Číně, relevantní. Dále je početní zjištění běžné hodnoty podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení nezávislé na vývozní ceně. Konečně není zjevně nesprávné mít za to, že výrobní postup má vliv na početní zjištění běžné hodnoty podle tohoto ustanovení.
- 198 Zadruhé žalobkyně, podporované společností Wegochem, tvrdí, že běžné hodnoty ostatních vyvážejících výrobců nemohou být nejlepšími dosažitelnými informacemi, jelikož tyto běžné hodnoty byly stanoveny částečně na základě dostupných údajů ve smyslu článku 18.
- 199 Je však třeba poznamenat, že vzhledem ke skutečnosti, že jí žalobkyně nebyly schopny poskytnout údaje potřebné k tomu, aby mohla sestavit běžnou hodnotu společnosti Sinopec Ningxia na základě údajů, které se jí týkaly, byla povinna používat dostupné údaje ve smyslu článku 18. Za

tímto účelem musela rozhodnout, které údaje jsou nejrelevantnější mezi údaji týkajícími se společnosti Sinopec Chongqing a údaji týkajícími se ostatních vyvážejících výrobců. Ačkoliv posledně uvedené údaje byly naopak částečně zjištěny použitím článku 18 základního nařízení, týkaly se údaje o Sinopec Chongqing společnosti, jejíž výrobní proces se lišil od výrobního procesu společnosti Sinopec Ningxia ve větší míře než výrobní procesy ostatních vyvážejících výrobců.

- 200 V projednávané věci je třeba konstatovat, že Komise při výkonu široké posuzovací pravomoci mohla vycházet ze stupně podobnosti mezi výrobními postupy používanými vyvážejícími výrobci pro výběr relevantních dostupných údajů. V tomto ohledu je třeba uvést, že Tribunál rozsudkem z dnešního dne, Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material v. Komise (T-763/20), jehož předmětem byla žaloba směřující proti napadenému nařízení podaná vyvážejícím výrobcem, jehož údaje byly použity jako dostupné údaje ve smyslu článku 18 ve vztahu ke společnosti Sinopec Ningxia, zamítl žalobní důvod tohoto vyvážejícího výrobce vycházející z porušení článku 18 základního nařízení. Konečně, jak bylo konstatováno v bodech 170 až 174 výše, na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, neexistuje obecná zásada, která by bránila dvojímu použití uvedeného článku.
- 201 Komise se proto nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když se rozhodla použít údaje od ostatních vyvážejících výrobců namísto údajů společnosti Sinopec Chongqing.
- 202 Zatřetí se žalobkyně dovolávají bodu 27 rozsudku ze dne 30. dubna 2013, Alumina v. Rada (T-304/11, EU:T:2013:224). Podle tohoto rozsudku platí, že nemůže-li být běžná hodnota určena na základě čl. 2 odst. 1 základního nařízení, její výpočet podle čl. 2 odst. 3 a 6 tohoto nařízení směřuje ke stanovení běžné hodnoty, která se co nejvíce blíží prodejní ceně výrobku, jako by byla prodejní cena výrobku, kdyby byl dotčený výrobek prodán v zemi původu nebo v zemi vývozu v běžném obchodním styku.
- 203 Komise však nepřekračuje svou širokou posuzovací pravomoc, když má za to, že skutečnost, že se opírá o údaje týkající se společnosti, která používá jiný výrobní postup, než je postup použitý společností, jejíž běžná hodnota musí být početně zjištěna, není způsobem, který umožňuje nejlépe sledovat cíl sledovaný judikaturou citovanou v bodě 202 výše.
- 204 Začtvrté žalobkyně na podporu tvrzení, že rozdíly ve výrobních postupech nejsou relevantní, vycházejí z bodů 121 a 137 rozsudku ze dne 3. května 2018, Distillerie Bonollo a další v. Rada (T-431/12, EU:T:2018:251).
- 205 V rozsudku ze dne 3. května 2018, Distillerie Bonollo a další v. Rada (T-431/12, EU:T:2018:251), přitom Tribunál uvedl, že dotčený výrobek má stejné vlastnosti a stejné základní použití bez ohledu na použitý výrobní postup, a to mezi dvěma, které byly relevantní. Z toho vyvodil závěr, že srovnání běžné hodnoty vypočtené na základě údajů týkajících se jednoho z výrobních postupů s vývozní cenou vypočtenou na základě údajů týkajících se jiného výrobního postupu není v rozporu s článkem 2 základního nařízení.
- 206 V projednávané věci se tento žalobní důvod netýká srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny, ale srovnání různých údajů, které Komise mohla použít jako dostupné údaje ve smyslu článku 18 ke stanovení běžné hodnoty společnosti Sinopec Ningxia, přičemž v důsledku tohoto srovnání Komise byla povinna zvolit nejrelevantnější údaje.

- 207 Z toho vyplývá, že judikatura, které se dovolávají žalobkyně, neumožňuje mít za to, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že odmítla vycházet z údajů týkajících se Sinopec Chongqing z důvodu rozdílů mezi výrobním postupem společnosti Sinopec Chongqing a výrobním postupem společnosti Sinopec Ningxia.
- 208 Zapáté žalobkyně tvrdí, že v právu WTO existuje obecná zásada, podle které je třeba použít informace co možná nejbližší dotčenému vyvážejícímu výrobcí.
- 209 Žalobkyně existenci této údajné obecné zásady opírají o bod 6.34 zprávy Odvolacího orgánu ve sporu „Evropská unie – antidumpingová opatření uložená na bionaftu z Argentiny“, přijatá OŘS dne 26. října 2016 (WT/DS 473/AB/R), bod, ve kterém se nachází výklad článku 2.2.2 antidumpingové dohody, který se týká PSR nákladů a zisku vyvážejících výrobců. Žalobkyně přitom nejsou schopny odůvodnit, jakým způsobem by bylo možné provést výklad *per analogiam* s tímto ustanovením článku 6.8 antidumpingové dohody, který odpovídá článku 18 základního nařízení, tedy ustanovení, jehož porušení je uplatňováno v rámci tohoto žalobního důvodu.
- 210 Zašesté žalobkyně tvrdí, že jelikož Komise v rámci analýzy cenového podbízení nepřikládala význam rozdílům mezi výrobním postupem společnosti Kuraray a jejich výrobním postupem, nebyla oprávněna mít za to, že údaje o běžné hodnotě společnosti Sinopec Chongqing nebyly nejlepšími dostupnými informacemi z důvodu, že výrobní postup této společnosti se lišil od výrobního postupu společnosti Sinopec Ningxia. Je však třeba uvést, že analýza cenového podbízení není pro posouzení běžné hodnoty relevantní. Tento argument musí být tudíž zamítnut jako neopodstatněný, aniž je nutné rozhodnout o jeho přípustnosti, kterou Kuraray zpochybňuje (viz bod 180 výše).
- 211 Jelikož bylo zjištěno, že Komise byla oprávněna odmítnout jako relevantní údaje týkající se společnosti Sinopec Chongqing a že mohla použít údaje týkající se ostatních vyvážejících výrobců, je třeba přezkoumat volbu Komise spočívající v tom, že u každého typu výrobku prodávaného společností Sinopec Ningxia použila nejvyšší běžnou hodnotu mezi hodnotami ostatních vyvážejících výrobců.
- 212 I když Komise tím, že zvolila nejvyšší běžnou hodnotu, nutně provedla srovnání mezi běžnými hodnotami ostatních vyvážejících výrobců, je třeba ověřit, zda je tím, jak tvrdí žalobkyně, sankcionovala z důvodu jejich nedostatečné spolupráce v rozporu se zásadami připomenutými v bodě 187 výše.
- 213 V tomto ohledu zaprvé z judikatury vyplývá, že i domněnka, kterou je obtížné vyvrátit, zůstává v přijatelných mezích, je-li přiměřená ve vztahu ke sledovanému legitimnímu účelu, je-li možné podat důkaz o opaku a je-li zajištěno právo na obhajobu (viz rozsudek ze dne 18. července 2013, Schindler Holding a další v. Komise, C-501/11 P, EU:C:2013:522, bod 107 a citovaná judikatura).
- 214 Zadruhé z článku 18 základního nařízení vyplývá, že unijní normotvůrce neměl v úmyslu zavést právní domněnku umožňující z nedostatečné spolupráce zúčastněných stran přímo vyvodit, že běžná hodnota jednotlivých typů výrobků není nižší než nejvyšší běžná hodnota ostatních spolupracujících vyvážejících výrobců podle druhu výrobku, a tudíž zbavující unijní orgány jakéhokoli důkazního požadavku. Nicméně s ohledem na možnost, kterou uznává judikatura v oblasti obchodních ochranných opatření, učinit závěry, a to i konečné, na základě dostupných údajů a zacházet se stranou, která nespolupracuje vůbec nebo jen částečně, méně příznivě, než kdyby spolupracovala, je rovněž zřejmé, že unijní orgány jsou oprávněny vycházet ze souboru shodujících se nepřímých důkazů, který jim umožňuje vybrat si z dostupných údajů ve smyslu

článku 18 základního nařízení ty, které jsou nejrelevantnější. Jakékoli jiné řešení by mohlo ohrozit účinnost obchodních ochranných opatření v Unii pokaždé, když je unijním orgánům odepřena spolupráce v rámci určení běžné hodnoty (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 4. září 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, body 36 a 37).

- 215 V projednávané věci Komise v bodě 329 odůvodnění napadeného nařízení v podstatě tvrdila, že z důvodu podstatných a závažných nedostatků ve vykázaných výrobních nákladech byla běžná hodnota pro společnost Sinopec Ningxia vypočtena na základě informací poskytnutých ostatními spolupracujícími vyvážejícími výrobci. Dodala, že použila nejvyšší početně zjištěnou běžnou hodnotu ostatních spolupracujících vyvážejících výrobců.
- 216 V bodě 333 odůvodnění napadeného nařízení Komise poté, co odpověděla na tvrzení jednoho vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku a jednoho výrobce/uživatele v Unii proti metodice použité vůči společnosti Sinopec Ningxia, uvedla, že „[v]zhledem k tomu, že Komise nemohla ověřit, a proto ani použít údaje poskytnuté společností Sinopec Ningxia pro početní stanovení její běžné hodnoty, neexistuje žádný důkaz, který by naznačoval, že by běžná hodnota pro společnost Sinopec Ningxia podle druhu výrobku byla nižší než nejvyšší běžná hodnota podle druhu výrobku ostatních spolupracujících výrobců, kteří používají podobné suroviny“.
- 217 V tomto ohledu Komise ostatně na jednání uznala, že v bodě 333 odůvodnění napadeného nařízení uplatnila domněnku, že běžná hodnota společnosti Sinopec Ningxia podle druhu výrobku nebyla nižší než nejvyšší běžná hodnota ostatních vyvážejících výrobců podle druhu výrobku.
- 218 Je tedy třeba poznamenat, že v bodech 329 a 333 odůvodnění napadeného nařízení Komise poté, co konstatovala, že žalobkyně nespolupracovaly, uplatnila domněnku, že běžná hodnota společnosti Sinopec Ningxia podle druhu výrobku není nižší než nejvyšší běžná hodnota ostatních vyvážejících výrobců podle druhu výrobku.
- 219 Kromě toho Komise, která byla na jednání dotázána konkrétně na to, zda spis obsahuje informace umožňující pozitivně odůvodnit systematické používání nejvyšší běžné hodnoty mezi hodnotami ostatních vyvážejících výrobců pro společnost Sinopec Ningxia, odpověděla, že skutečností vyplývající ze spisu, z níž vycházela, byl nedostatek spolupráce ze strany žalobkyň.
- 220 Je tedy třeba konstatovat, že se Komise použitím výše uvedené domněnky dopustila nesprávného právního posouzení. Podle úvah Komise měly totiž žalobkyně k tomu, aby mohly vyvrátit domněnku uvedenou v bodě 218 výše, poskytnout Komisi informace, jejichž nepředložení představuje právě faktor, který vedl Komisi k použití dostupných údajů ve smyslu článku 18.
- 221 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba vyhovět tomuto žalobnímu důvodu v rozsahu, v němž Komise vypočítala běžnou hodnotu společnosti Sinopec Ningxia tak, že pro každý typ výrobku použila nejvyšší běžnou hodnotu mezi hodnotami ostatních vyvážejících výrobců, a ve zbývajících částech tento žalobní důvod zamítnout.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení při určování cenového podbízení a porušení čl. 3 odst. 6 téhož nařízení

- 222 Čtvrtý žalobní důvod se skládá ze tří částí, které se všechny týkají porušení čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení. Konkrétně tyto části vycházejí zprv z neprovedení analýzy cenového podbízení podle jednotlivých segmentů trhu, zadruhé z neexistence úpravy umožňující zohlednit

rozdíl v kvalitě mezi dováženými PVAL na straně jedné a PVAL vyráběnými v Unii na straně druhé a zatřetí z neprokázání cenového podbízení u dotčeného výrobku jako celku. Žalobkyně se rovněž dovolávají souvisejícího porušení čl. 3 odst. 6 tohoto nařízení.

- 223 Vzhledem k tomu, že Komise kromě toho, že zpochybňuje opodstatněnost tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, tvrdí, že není účinný, je třeba nejprve přezkoumat tuto otázku.

K účinnosti čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku

- 224 Podle ustálené judikatury je v rámci žaloby na neplatnost považován za neúčinný žalobní důvod, který i za předpokladu, že by byl opodstatněný, není způsobilý vést ke zrušení, jehož se žalobce domáhá, (usnesení ze dne 26. února 2013, Castiglioni v. Komise, T-591/10, nezveřejněné, EU:T:2013:94, bod 45, a rozsudek ze dne 15. ledna 2015, Francie v. Komise, T-1/12, EU:T:2015:17, bod 73; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 21. září 2000, EFMA v. Rada, C-46/98 P, EU:C:2000:474, bod 38).
- 225 Komise tvrdí, že v napadeném nařízení kromě toho, že zkoumala cenové podbízení dovozů, konstatovala, že došlo ke stlačení cen PVAL prodáváných výrobním odvětvím Unie, jak vyplývá z bodů 460 až 462, 473 a 490 odůvodnění tohoto nařízení. Žalobkyně nevysvětlily, v čem jsou její zjištění týkající se tohoto stlačení nedostatečná k podpoře jejího závěru, podle kterého dumpingové dovozy způsobily újmu výrobnímu odvětví Unie. Čtvrtý žalobní důvod, kterým žalobkyně zpochybňují posouzení cenového podbízení dovozních cen, je tedy neúčinný.
- 226 Žalobkyně odpovídají, že pouhá prohlášení o stlačení cen, která nejsou podložena důkazy, neumožňují napravit porušení čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení, kterých se dovolávají v rámci tohoto žalobního důvodu.
- 227 Je třeba připomenout znění relevantních ustanovení článku 3 základního nařízení, který zní takto:
- „1. Není-li stanoveno jinak, rozumí se pro účely tohoto nařízení ‚újmou‘ podstatná újma výrobnímu odvětví Unie, její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Unie a tento pojem se vykládá v souladu s tímto článkem.
2. Zjištění újmy se musí zakládat na skutečných důkazech a zahrnovat objektivní posouzení:
- a) objemu dumpingového dovozu a jeho účinku na ceny obdobných výrobků na trhu Unie a
- b) následného vlivu tohoto dovozu na výrobní odvětví Unie.
3. S ohledem na objem dumpingového dovozu se posoudí, zda došlo k významnému zvýšení dumpingového dovozu v absolutních hodnotách nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě v Unii. Pokud jde o účinek dumpingového dovozu na ceny, posoudí se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Unie existuje značné cenové podbízení ze strany dumpingového dovozu nebo zda tento dovoz jinak významnou měrou způsobil pokles cen nebo zabránil významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

[...]

5. Posouzení účinků dumpingového dovozu na dotčené výrobní odvětví Unie zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví [...]

6. Ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 2 musí vyplývat, že dumpingový dovoz působí újmu ve smyslu tohoto nařízení. K tomu zejména patří důkaz o tom, že objem nebo cena či objem i cena zjištěné podle odstavce 3 mají na výrobní odvětví Unie nepříznivé účinky ve smyslu odstavce 5 a že tyto účinky dosahují takových rozměrů, že mohou být označeny jako podstatné.“

228 Ustanovení čl. 3 odst. 2, 3, 5 a 6 základního nařízení vykazují značnou podobnost, dokonce totožnost s ustanoveními článku 3.1, článku 3.2 a článku 3.5 antidumpingové dohody. Proto se použijí zásady připomenuté v bodech 20 až 22.

229 Podle zprávy odvolacího orgánu týkající se sporu „Čína – Vyrovnávací a antidumpingová cla na válcovanou elektroocel s orientovanou strukturou, původem ze Spojených států“ přijaté dne 16. listopadu 2012 (WT/DS 414/AB/R, bod 137), se skutečnosti relevantní pro posouzení významného cenového podbízení mohou lišit od těch, které jsou relevantní pro posouzení značného poklesu cen nebo významné překážky vzestupu cen. I když tedy ceny dotčeného dovozu nejsou předmětem značného cenového podbízení ve srovnání s cenami obdobných domácích výrobků, tento dovoz by přesto mohl mít účinek snížení cen nebo zabránění zvyšování cen na domácím trhu.

230 Stejně tak ze zprávy panelu WTO týkající se sporu „Korea – Antidumpingová cla na pneumatické ventily z Japonska“ přijaté OŘS dne 30. září 2019 (WT/DS 504/R, bod 7.299) vyplývá, že i když existence cenového podbízení dovozních cen je často uváděna jako důkaz naznačující, že dumpingový dovoz má za následek pokles cen nebo zabránění růstu cen ze strany výrobního odvětví dovážející země, příslušný orgán může mít náležitě za to, že dumpingový dovoz vede ke snížení cen nebo k zabránění růstu cen i bez cenového podbízení.

231 V projednávané věci se účastníci řízení shodují na tom, že ke zmrazení cen uplatňovaných výrobním odvětvím Unie může v zásadě dojít i při neexistenci cenového podbízení dovozů.

232 Nicméně zatímco podle Komise jsou zjištění uvedená v napadeném nařízení ohledně existence stlačení cen uplatňovaných výrobním odvětvím Unie nezávislá na zjištěních týkajících se cenového podbízení dovozů, žalobkyně tvrdí, že toto stlačení je důsledkem tohoto cenového podbízení.

233 Je třeba připomenout, že bod 490 odůvodnění napadeného nařízení zní následovně:

„Analýza ukazatelů újmy v 398. až 478. bodě odůvodnění ukazuje, že hospodářská situace výrobního odvětví Unie se v posuzovaném období zhoršila, což souviselo s významným nárůstem dumpingového dovozu z dotčené země, který se v období šetření podle zjištění podbízel cenám ve výrobním odvětví Unie a způsobil významné stlačení cen, neboť výrobní odvětví Unie nemohlo zvyšovat své ceny podle nárůstu výrobních nákladů.“

- 234 Pouze z důvodu spojky „a“, která se nachází v některých jazykových verzích napadeného nařízení mezi výrazy „se v období šetření [...] podbízel cenám ve výrobním odvětví Unie“ a „způsobil významné stlačení cen“, by bod 490 odůvodnění uvedeného nařízení mohl být vykládán v tom smyslu, že prudký nárůst čínského dovozu vedl jednak k cenovému podbízení a jednak ke stlačení cen, které je nezávislé na cenovém podbízení.
- 235 Je však třeba určit, zda napadené nařízení obsahuje analýzu souvislosti mezi tímto stlačením cen a zvýšením dovozu, která je založena na jiných skutečnostech než těch, které se týkají cenového podbízení.
- 236 V tomto ohledu se Komise dovolává bodů 460 až 462 a 473 odůvodnění napadeného nařízení.
- 237 Z bodů 460 až 462 a 473 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že Komise zkoumala vývoj prodejních cen výrobního odvětví Unie a konstatovala, že tyto ceny se během posuzovaného období zvýšily o 14 %, zatímco jednotkové výrobní náklady vzrostly o 24 % z důvodu zvýšení ceny hlavní použité suroviny. Uvedla, že cenový tlak vyvíjený čínským dovozem zabránil výrobnímu odvětví Unie v tom, aby dále zvýšilo své ceny a vyrovnalo toto zvýšení.
- 238 Z toho vyplývá, že body 460 až 462 a 473 odůvodnění napadeného nařízení nemohou být vykládány v tom smyslu, že stlačení cen výrobního odvětví Unie vyplývá z jiných činitelů, než je cenové podbízení dovozů. Důvodem, proč toto výrobní odvětví navzdory významnému zvýšení jednotkových výrobních nákladů nezvýšilo ceny v odpovídající míře, je totiž tlak vyvíjený dumpingovým dovozem. Tento tlak vyplývá ze skutečnosti, že ceny používané čínskými vyvážejícími výrobci jsou nižší než ceny výrobního odvětví Unie, což odpovídá existenci cenového podbízení dovozu.
- 239 Kromě toho se Komise nesprávně dovolává bodů 95 až 99 rozsudku ze dne 14. září 2022, Methanol Holdings (Trinidad) v. Komise (T-744/19, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2022:558), a bodů 257 až 261 rozsudku ze dne 14. září 2022, Nevinnomysskiy Azot a NAK „Azot“ v. Komise (T-865/19, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2022:559). Pokud jde totiž o první z těchto rozsudků, otázka pojednaná v bodech, o které se Komise opírá, se týkala přípustnosti výtky vznesené v replice, kdežto v projednávané věci byl čtvrtý žalobní důvod vznesen v žalobě. Ostatně v těchto dvou rozsudcích Tribunál v bodech, které následují bezprostředně po bodech, o které se Komise opírá, zdůraznil, že existuje souvislost mezi cenovým podbízením na jedné straně a depresí a stlačením cen na straně druhé. Tribunál při konstatování existence újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie nepřiznal depresi nebo stlačení cen samostatnou hodnotu.
- 240 S ohledem na předcházející úvahy je třeba dospět k závěru, že na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, je čtvrtý žalobní důvod účinný, takže otázka jeho opodstatněnosti musí být zkoumána.

K opodstatněnosti čtvrtého žalobního důvodu

– K první části

- 241 Žalobkyně tvrdí, že na rozdíl od toho, co Komise uvedla v napadeném nařízení, je trh s PVAL rozdělen do dvou segmentů. První segment se týká vysoce kvalitních jakostí PVAL, které se vyznačují úzkými rozmezími viskozity a hydrolýzy, nízkým obsahem metanolu, nízkým obsahem popela a menšími částicemi. Tyto jakosti PVAL se prodávají za vyšší ceny. Druhý segment se týká

méně kvalitních jakostí, vyznačujících se širokými rozmezími viskozity a hydrolýzy, vysokým obsahem metanolu, vysokým obsahem popela a většími částicemi. Tyto jakosti PVAL se prodávají za nižší ceny.

- 242 Žalobkyně zdůrazňují, že i když některá odvětví, která používají méně kvalitní jakosti PVAL, teoreticky mohla přejít k vysoce kvalitním jakostem PVAL, taková změna by z hospodářského hlediska postrádala smysl. Průmyslová odvětví, která používají jakosti PVAL vyšší kvality, je nemohou nahradit méně kvalitními jakostmi.
- 243 Z důvodu významných rozdílů v cenách a kvalitě mezi jakostmi PVAL v rámci prvního nebo druhého výše uvedeného segmentu trhu nejsou tyto stupně jakosti přímo zaměnitelné ze strany poptávky.
- 244 Podle žalobkyň měla Komise vzhledem k tomu, že trh s PVAL je rozdělen mezi dva výše uvedené segmenty, zohlednit existenci těchto segmentů v analýze cenového podbízení, zejména s ohledem na skutečnost, že mnoho čínských výrobců vyrábělo především PVAL ve spodním segmentu, kdežto PVAL vyráběné v Unii obvykle patřily do horního segmentu.
- 245 Na podporu svých argumentů se žalobkyně dovolávají zejména zprávy odvolacího orgánu týkající se sporu „Čína – Opatření ukládající antidumpingová cla na bezešvé trubky z nerezavějící oceli s vysokou účinností z Japonska“, přijaté OŘS dne 28. října 2015 (WT/DS 454/AB/R, bod 5.181) (dále jen „zpráva HP-SSST“).
- 246 Po vyhlášení rozsudku ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube (C-891/19 P, EU:C:2022:38), žalobci v odpovědi na písemnou otázku Tribunálu upřesnili své argumenty s ohledem na závěry vyplývající z tohoto rozsudku, kterým Soudní dvůr zrušil rozsudek ze dne 24. září 2019, Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise (T-500/17, nezveřejněný, EU:T:2019:691), kterého se dovolávali ve svých spisech. Podle nich projednávaný případ odpovídá třem výjimečným okolnostem vyplývajícím z uvedeného rozsudku Soudního dvora, aby se Komise nemohla omezit na přezkum cenového podbízení na základě kontrolních čísel výrobku (dále jen „PCN“), ale byla povinna provést analýzu podle jednotlivých segmentů trhu. Zprvce se totiž trh s PVAL skládá ze dvou různých segmentů, zadruhé se ceny PVAL v jednotlivých segmentech výrazně liší a zatřetí prodej PVAL vyráběných výrobním odvětvím Unie se soustředí na segment vysoce kvalitních PVAL, zatímco dovoz z Číny je koncentrovaný v segmentu PVAL nižší kvality.
- 247 Komise, podporovaná společnostmi Kuraray a Sekisui, argumenty žalobkyň zpochybňuje.
- 248 Relevantní ustanovení článku 3 základního nařízení byla připomenuta v bodě 227 výše.
- 249 Podle judikatury je výpočet cenového podbízení dovozu prováděn v souladu s čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení pro účely zjištění, zda výrobnímu odvětví Unie vznikla v důsledku tohoto dovozu újma, a v širším smyslu se používá k posouzení této újmy a určení rozpětí újmy, a sice úrovně pro odstranění uvedené újmy (rozsudek ze dne 10. dubna 2019, Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise, T-301/16, EU:T:2019:234, bod 176). Za tímto účelem má Komise širokou posuzovací pravomoc (viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 36 a citovaná judikatura).

- 250 Základní nařízení neobsahuje definici pojmu „cenové podbízení“ a nestanoví metodu jeho výpočtu (rozsudky ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 73; obdobně viz rovněž rozsudek ze dne 10. dubna 2019, Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise, T-301/16, EU:T:2019:234, bod 175).
- 251 Ze samotného znění čl. 3 odst. 3 základního nařízení však vyplývá, že metoda použitá pro určení případného cenového podbízení musí být v zásadě provedena na úrovni „obdobného výrobku“ ve smyslu čl. 1 odst. 4 uvedeného nařízení, i když se může skládat z různých typů výrobků spadajících do několika segmentů trhu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 74 a citovaná judikatura).
- 252 Základní nařízení tudíž v zásadě neukládá Komisi povinnost provést analýzu existence cenového podbízení na jiné úrovni, než je úroveň obdobného výrobku (rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 75).
- 253 Tento výklad je potvrzen bodem 5.180 zprávy HP-SSST, kterého se dovolávají žalobkyně, podle něhož příslušný orgán není na základě článku 3.2 antidumpingové dohody povinen prokázat existenci cenového podbízení u každého typu výrobku, který je předmětem šetření, nebo ve vztahu k celé škále výrobků tvořících obdobný domácí výrobek (rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 76).
- 254 Jak však potvrzuje bod 5.180 zprávy HP-SSST, vzhledem k tomu, že podle čl. 3 odst. 2 základního nařízení je Komise povinna provést „objektivní posouzení“ účinku dumpingového dovozu na ceny obdobných výrobků výrobního odvětví Unie, musí v rámci analýzy cenového podbízení zohlednit všechny relevantní skutečné důkazy, a tedy případně i důkazy týkající se jednotlivých segmentů trhu posuzovaného výrobku (rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 77).
- 255 Kromě toho z judikatury vyplývá, že přezkum cenového podbízení na základě metody spočívající v porovnání jednotlivých kontrolních čísel výrobku (dále jen „metoda PCN“) umožňuje do určité míry zohlednit případnou segmentaci trhu posuzovaného výrobku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 106, 113 a 114).
- 256 Nic to nemění na tom, že za účelem zajištění objektivní analýzy cenového podbízení může být Komise za určitých okolností povinna provést takovou analýzu na úrovni segmentů trhu dotčeného výrobku, i když široká posuzovací pravomoc, kterou tento orgán má, zejména při zjišťování újmy (viz bod 249 výše) se vztahuje přinejmenším na rozhodnutí týkající se volby metody analýzy, údajů a důkazů, které mají být shromážděny, metody výpočtu, která má být použita pro určení rozpětí cenového podbízení, jakož i výkladu a posouzení shromážděných údajů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 78).
- 257 Doplnující analýza cenového podbízení, která kromě použití metody PCN spočívá ve srovnání cen v každém segmentu, tak může být od Komise vyžadována za určitých výjimečných okolností (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 111).

- 258 Tyto výjimečné okolnosti se týkají existence jak výrazné segmentace trhu posuzovaného výrobku, která zahrnuje významné rozdíly mezi segmenty trhu (dále jen „první podmínka“), tak situace vyznačující se vysokou koncentrací domácího prodeje a dumpingového dovozu v různých segmentech (dále jen „druhá podmínka“) (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 79 až 81, 110 a 111).
- 259 Argumenty žalobkyň uplatněné na podporu této části čtvrtého žalobního důvodu je třeba zkoumat ve světle těchto úvah a úvah o rozsahu soudního přezkumu uvedených v bodech 190 a 191 výše.
- 260 V napadeném nařízení Komise uvedla následující:

„(60) Informace shromážděné v průběhu šetření také ukázaly, že některé z těchto jakostí (prodávané výrobním odvětvím Unie i vyvážejícími výrobci) mají širokou škálu použití a obvykle nižší cenu. Jiné, specializovanější jakosti určené pro použití s úzkými specifikacemi [...] jsou v průměru dražší. Tyto jakosti prodávají výrobci v Unii a vyvážející výrobci.

(61) I přes velký počet jakostí však Komise zjistila, že na trhu s PVA[L] nejsou žádné vymezené segmenty. Různí uživatelé mohou používat řadu jakostí PVA[L] v závislosti na požadovaných technických specifikacích. Pro některé uživatele je nejdůležitějším prvkem obsah popela, pro jiné viskozita a někteří uživatelé mohou využívat téměř jakoukoli specifikaci. Každé uživatelské odvětví může používat různé skupiny jakostí PVA[L] zaměnitelně. I když jsou někteří uživatelé [...] z hlediska počtu jakostí, které mohou využívat, více omezeni, jejich rozsah jakostí se stále překrývá s jiným druhem uživatelů, kteří mohou jako surovinu používat širší škálu jakostí.

(62) Z výše uvedených důvodů dospěla Komise k závěru, že všechny jakosti si alespoň do určité míry vzájemně konkurují, a proto v tomto případě není nutné ani vhodné provádět analýzu segmentů [...]

(64) Analýza provedená Komisí potvrdila, že různé jakosti, jak je vysvětleno v 61. bodě odůvodnění, jsou, přinejmenším do určité míry, vzájemně zaměnitelné. I když je pravda, že někteří uživatelé mohou pro svoji aplikaci používat pouze omezený soubor jakostí, tyto jakosti se netýkají výlučně navazujícího výrobního odvětví uživatele, ale překrývají se s jakostmi, které se používají v jiných navazujících aplikacích. Šetření navíc odhalilo, že čínští vyvážející výrobci dodávají jakosti pro všechna čtyři hlavní uplatnění PVA a v plné míře soutěží s jakostmi, které prodává výrobní odvětví Unie.

[...]

(78) [R]ůzné jakosti PVA [mají] stejné základní vlastnosti a jejich použití je do velké míry stejné a vzájemně zaměnitelné. Pouhá úroveň obsahu popela nebo metanolu sama o sobě nevymezuje použití ani cenu dotčeného výrobku, neboť to, co vymezuje jakostní vlastnosti, možné konečné použití a prodejní cenu, je kombinace s dalšími podstatnými vlastnostmi.

(79) Důkazy shromážděné při šetření ukázaly, že rozdíl průměrné ceny mezi PVA[L] v jakosti s ‚nízkým obsahem popela‘ a PVA[L] v jakosti se ‚standardním obsahem popela‘ je přibližně 10 %. Ceny PVA[L] se však u jakostí PVA[L] se stejným obsahem popela mohou lišit až o 40 %. Dále mohou být některé údajně levnější jakosti se ‚standardním‘ obsahem popela až o 27 % dražší než jakosti s ‚nízkým obsahem popela‘. Nelze tedy učinit závěr, jak tvrdily zúčastněné strany, že trh Unie je rozdělen na PVA[L] vysoké jakosti (vyráběný výrobním odvětvím Unie) a PVA[L] nízké

jakosti (dovážený z [Číny]) podle obsahu popela a metanolu, ani že toto údajné rozdělení se odráží v cenách a výrobních nákladech. Naopak [...] obdobnému výrobku s údajně špičkovou jakostí také konkuruje několik jakostí s údajně „standardními“ vlastnostmi.“

- 261 Z toho vyplývá, že Komise vyloučila jak existenci výrazné segmentace trhu s PVAL, tak vysokou koncentraci prodeje výrobního odvětví Unie a dumpingového dovozu ve dvou různých segmentech.
- 262 Vzhledem k tomu, že Komise byla povinna provést objektivní přezkum cenového podbízení (viz body 254 a 256 výše), je třeba ověřit, zda jsou její zjištění dostatečně podložena skutečnostmi ve spisu řízení, které vedlo k přijetí napadeného nařízení, včetně těch, které nejsou výslovně uvedeny v napadeném nařízení (viz bod 152 výše).
- 263 V projednávané věci Tribunál požádal Komisi, aby upřesnila skutečnosti obsažené ve spise, které jí umožnily vyloučit jak existenci segmentovaného trhu, tak spojení dovozů a prodeje výrobního odvětví Unie v odlišných segmentech.
- 264 V tomto ohledu Komise odkázala na odpovědi uživatelů PVAL na svou žádost o informace týkající se jejich nákupů PVAL podle PCN a na údaje, které jí poskytla společnost Kuraray.
- 265 Pokud jde o neexistenci výrazné segmentace, Komise předložila příklad žádosti o informace, avšak nepředložila obdržené odpovědi, kvalifikované jako důvěrné. Předložila rovněž výňatek z internetové stránky společnosti Kuraray. Na jednání Komise upřesnila, aniž jí žalobkyně odporovaly, že předchozí znění tohoto výňatku bylo součástí spisu řízení, které vedlo k přijetí napadeného nařízení.
- 266 Je třeba konstatovat, že výňatek z internetové stránky společnosti Kuraray prokazuje, že několik jakostí PVAL má hlavní využití jak v průmyslových odvětvích, která mají používat vysoce kvalitní PVAL, tak v průmyslových odvětvích, která mají používat PVAL nižší kvality. Jak uvádí Komise, řada jakostí PVAL používaných v papírenském a lepicím průmyslu je používána rovněž odvětvím emulzní polymerace a výroby polyvinylbutyralu. Tento výňatek proto umožňuje potvrdit, že trh s PVAL nevykazuje výraznou segmentaci.
- 267 Kromě toho je třeba uvést, že vzhledem k tomu, že první podmínka se týká existence výrazné segmentace dotčeného výrobku, není k vyloučení splnění této segmentace na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nezbytné, aby všichni uživatelé mohli nakupovat bez rozdílu všechny jakosti PVAL, a aby tedy mezi těmito jakostmi existovala úplná zaměnitelnost.
- 268 V důsledku toho je třeba konstatovat, že v projednávaném případě není splněna první podmínka.
- 269 Proto, aniž je nutné rozhodnout o druhé podmínce, lze již mít za to, že Komise nebyla povinna provést analýzu cenového podbízení, která by doplňovala analýzu cenového podbízení založenou na metodě PCN.
- 270 V každém případě, pokud jde o druhou podmínku, je třeba uvést následující.
- 271 Spis v projednávané věci obsahuje tři tabulky, které byly obsaženy ve spisu řízení, které vedlo k přijetí napadeného nařízení, z nichž každá se týkala jednoho ze tří hlavních spolupracujících čínských vyvážejících výrobců, včetně žalobkyň. Tyto tabulky zobrazují množství PVAL podle PCN dovezená do Unie. Naproti tomu z důvodů důvěrnosti tyto tabulky neukazují, jaký je podle

jednotlivých PCN význam prodeje uskutečněných společností Kuraray. Studie číselných údajů obsažených v těchto tabulkách umožňuje prokázat, že dovozy jako celek pokrývají osm různých PCN v jejich revidovaných zněních, která žalobkyně nespochybnily, a že množství týkající se dvou z těchto PCN odpovídá u každého z nich přibližně 29 % celkového dovozu těchto vyvážejících výrobců, zatímco množství týkající se ostatních šesti PCN dosahuje procentních podílů mezi 3,24 a 9,54 %.

- 272 Proto nelze mít za to, že dovozy vykazují silnou koncentraci, takže i bez údajů týkajících se prodeje společnosti Kuraray je třeba konstatovat, že druhá podmínka není splněna.
- 273 Vzhledem k tomu, že podmínky stanovené judikaturou připomenutou v bodě 258 nejsou splněny, je třeba dospět k závěru, že Komise nebyla povinna provést analýzu cenového podbízení, která by doplňovala analýzu cenového podbízení vůči analýze založené na metodě PCN.
- 274 S ohledem na předcházející úvahy je třeba první část čtvrtého žalobního důvodu zamítnout.

– *K druhé části*

- 275 Žalobkyně tvrdí, že Komise správně neurčila cenové podbízení, jelikož provedla úpravu ve výši 10 % s cílem zohlednit nižší kvalitu PVAL dovážených z Číny, pokud jde o obsah popela v porovnání s PVAL vyráběnými v Unii, ale odmítla provést další úpravy odrážející ostatní kvalitativní rozdíly mezi těmito PVAL.
- 276 Komise, podporovaná společností Sekisui, argumenty žalobkyň zpochybňuje.
- 277 Je třeba připomenout, že relevantní body odůvodnění napadeného nařízení zní následovně:
- „(423) Cenové podbízení bylo u dovozů stanoveno podle údajů spolupracujících vyvážejících výrobců v dané zemi a údajů o domácím prodeji poskytnutých výrobním odvětvím Unie za období šetření [...]
- (424) Toto cenové srovnání bylo provedeno u jednotlivých typů obchodů na stejné obchodní úrovni a po odečtení dodatečných slev z cen. V případě potřeby byla dovozní cena daného výrobku dovezeného z [Číny] při porovnání se srovnatelným typem výrobku prodáváním výrobním odvětvím Unie příslušně upravena.
- (425) Pokud jde o rozdíly některých vlastností mezi daným výrobkem a obdobným výrobkem, [...] konkurují druhy výrobků dovezené z [Číny] druhům výrobků vyráběným a prodáváním výrobním odvětvím Unie. Protože však byl obsah popela v PVA[L] vyráběném a prodáváním spolupracujícími vyvážejícími výrobci celkově vyšší než obsah popela v PVA[L] vyráběném a prodáváním výrobním odvětvím Unie, dospěla Komise k závěru, že je odůvodněna úprava, aby bylo zajištěno spravedlivé srovnání mezi čínskými a evropskými druhy výrobků podle PCN. Komise určila tuto úpravu na základě rozdílu zjištěného u dovozů PVA[L] s vysokým a nízkým obsahem popela z třetích zemí podle informací poskytnutých uživateli. Cenový rozdíl byl určen ve výši 10 %.
- (426) Proto byla cena CIF u PVA[L] s vysokým obsahem popela prodáváním spolupracujícími vyvážejícími výrobci navýšena o 10 %.

[...]

(429) Dále, protože má obsah metanolu a balení zanedbatelný vliv na ceny [...], Komise dospěla k závěru, že pro účely cenového podbízení není třeba tyto vlastnosti brát v úvahu.“

- 278 Před Tribunálem Komise upřesnila, že jak vyplývá z dotazníku, který zaslala čínským vyvážejícím výrobcům, PCN byla vypracována na základě pěti vlastností PVAL, a sice viskozity, stupně hydrolýzy, obsahu popela, obsahu metanolu a jejich balení.
- 279 Z toho vyplývá, že Komise měla za to, že je nezbytné provést úpravu o 10 % u cen některých typů výrobku dovážených z Číny, které odpovídaly, pokud jde o viskozitu a stupeň hydrolýzy, typům výrobku prodávaným výrobním odvětvím Unie, a to z důvodu rozdílů v obsahu popela, který byl vyšší než v případě typů výrobků prodávaných výrobním odvětvím Unie. Naproti tomu vyloučila, že rozdíly v obsahu metanolu a v balení, odůvodňují provedení jiných úprav.
- 280 Žalobkyně nezpochybňují opodstatněnost úpravy ve výši 10 % provedené Komisí z důvodu rozdílů týkajících se obsahu popela, ale tvrdí, že další úpravy byly nezbytné.
- 281 Nepředložily však důkazy, které by mohly prokázat, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že měla za to, že rozdíly, v obsahu metanolu a v balení, mezi srovnatelnými typy výrobku s ohledem na viskozitu a stupeň hydrolýzy, významně neovlivňují jejich ceny.
- 282 V důsledku toho je třeba zamítnout druhou část čtvrtého žalobního důvodu.

– *K třetí části*

- 283 Žalobkyně tvrdí, že z bodů 432 a 433 odůvodnění napadeného nařízení a z informací, které získaly od Komise a z informací, které jim poskytli jiní vyvážející výrobci, vyplývá, že Komise v analýze cenového podbízení srovnala 100 % dovozu PVAL z Číny s 82 % prodeje PVAL výrobního odvětví Unie. Komise totiž konstatovala, že mezi PCN prodávanými výrobním odvětvím Unie a PCN prodávanými čínskými vyvážejícími výrobci existuje 82 % překrývání. Komise tak ze své analýzy vyloučila 18 % prodejů uskutečněných výrobním odvětvím Unie. Komise tím porušila povinnost, která vyplývá z čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení, stanovit cenové podbízení pro dotčený výrobek jako celek.
- 284 Žalobkyně zpochybňují, že by napadené nařízení mohlo být vykládáno v tom smyslu, že Komise srovnala 100 % prodejů uskutečněných výrobním odvětvím Unie s 82 % prodejů uskutečněných čínskými vyvážejícími výrobci, a za tímto účelem se opírají o výpočty cenového podbízení týkající se jich samotných, jakož i ostatních vyvážejících výrobců, které umožňují dospět k závěru, že 100 % dovozu bylo porovnáno s 82 % prodejů výrobního odvětví Unie. V každém případě podle nich, i kdyby byl tento výklad připuštěn, Komise přesto porušila čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení, jelikož byla povinna zohlednit 100 % dovozů.
- 285 Komise, podporovaná společností Sekisui, argumenty žalobkyň zpochybňuje.

286 Je třeba připomenout, že body 432 a 433 odůvodnění napadeného nařízení zní následovně:

„(432) Společnost Wacker a čínští vyvážející výrobci tvrdili, že výrobní odvětví Unie neprodalo 18 % vývozu z [Číny], neboť pro toto množství nebyla nalezena žádná srovnatelná PCN. Strany odkazovaly na rozsudek [ze dne 24. září 2019, Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise (T-500/17, nezveřejněný, EU:T:2019:691)] na podporu svého tvrzení, že Komisí provedená analýza újm byla založena pouze na omezeném objemu prodeje výrobního odvětví Unie, a nikoli na celém obdobném výrobku.

(433) Komise zaprvé konstatovala, že tento rozsudek byl u Soudního dvora napaden, a proto nemůže být považován za směrodatný. Zadruhé základní nařízení nevyžaduje, aby Komise provedla analýzu cen u každého druhu výrobku zvlášť. Právním požadavkem je spíše stanovení na úrovni obdobného výrobku. I když jsou jako výchozí bod pro takové posouzení používána PCN, neznamená to, že si různá PCN nekonkurují. Skutečnost, že některá PCN výrobního odvětví Unie nebyla srovnávána s dovozem, tedy neznamená, že nejsou vystavena cenovému tlaku ze strany dumpingového dovozu. Stanovení cenového podbízení a prodeje pod cenou tak, že se nejprve výpočte rozpětí na úrovni PCN, je totiž pouze mezistupněm a přípravným krokem tohoto požadovaného srovnání cen. Tento krok není právně nařízený, ale představuje standardní postup Komise. Zatřetí v případech, kdy je použit výběr vzorku, není překvapivé, že neexistuje dokonalá shoda mezi dovozem vyvážejících výrobců zařazených do vzorku a prodejem výrobního odvětví Unie zařazeného do vzorku. To nutně neznamená, že neexistuje dovoz určitých druhů, ale že tyto druhy nebyly během období šetření do Unie vyváženy výrobci zařazenými do vzorku. A konečně [...] dospěla Komise k závěru, že všechny jakosti PVA si vzájemně konkurovaly, přinejmenším do určité míry. Proto 18 % vývozu vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, které nebyly prodány výrobním odvětvím Unie, nepředstavuje samostatnou kategorii dotčeného výrobku, ale v plné míře konkuruje zbývajícím jakostem, pro něž byla nalezena shoda. Kromě toho PCN neprodávaná výrobním odvětvím Unie byly druhy výrobku vhodné pro použití v odvětvích lepidel, polymerizace a papírenství, a tudíž byly rovnocenné a v přímé konkurenci s jinými druhy výrobku vyráběnými a prodávanými výrobním odvětvím Unie pro použití ve stejných aplikacích, a to i v případě, že nebyly použity pro kvantifikaci cenového podbízení.“

287 Je třeba uvést, že v bodech 432 a 433 odůvodnění napadeného nařízení Komise shrnula argument, který žalobci vyvodili z rozsudku ze dne 24. září 2019, Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise (T-500/17, nezveřejněný, EU:T:2019:691), a následně jej odmítla.

288 Je třeba připomenout, že v bodech 68 až 75 rozsudku ze dne 24. září 2019, Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise (T-500/17, nezveřejněný, EU:T:2019:691) Tribunál v podstatě rozhodl, že Komise tím, že v rámci analýzy cenového podbízení nezohlednila určitý objem posuzovaného výrobku vyrobeného výrobcí v Unii zařazenými do vzorku, a sice 17 z 66 identifikovaných typů výrobků představujících 8 % objemu prodeje uvedených výrobců, které nebyly vyvezeny čínskými vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku, nezohlednila v rozporu s čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení všechny relevantní údaje projednávaného případu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 22).

289 K odmítnutí argumentu žalobkyň vycházejícího z rozsudku ze dne 24. září 2019, Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise (T-500/17, nezveřejněný, EU:T:2019:691), Komise nejprve v první větě bodu 433 odůvodnění napadeného nařízení zdůraznila, že tento rozsudek je předmětem kasačního opravného prostředku.

- 290 Dále ve druhé až deváté větě bodu 433 odůvodnění napadeného nařízení Komise hájila opodstatněnost způsobu, jakým postupovala v nařízení, které bylo napadeno ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 24. září 2019, Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise (T-500/17, nezveřejněný, EU:T:2019:691), a formulovala rovněž obecné úvahy o analýze cenového podbízení metodou PCN. V této souvislosti uvedla, že „některá PCN výrobního odvětví Unie nebyla srovnávána s dovozem“. Tuto část věty tedy nelze vykládat v tom smyslu, že Komise připustila, že v projednávaném případě nezohlednila některá PCN vyráběná výrobním odvětvím Unie.
- 291 Konečně v desáté až dvanácté větě bodu 433 odůvodnění napadeného nařízení Komise přezkoumala okolnosti projednávané věci. Z těchto vět vyplývá, že na jedné straně u 18 % PVAL vyvážených do Unie čínskými vyvázejícími výrobci zařazenými do vzorku nebylo možné najít žádný odpovídající typ výrobku prodávaný výrobním odvětvím Unie a na druhé straně z důvodu skutečnosti, že všechny PVAL spolu do určité míry konkurovaly, PVAL prodávané výrobním odvětvím Unie rovněž konkurovaly těmto 18 % PVAL dovážených z Číny.
- 292 Z toho vyplývá, že Komise spojila s každým typem výrobku prodávaným výrobním odvětvím Unie jeden druh dováženého výrobku a rovněž, že pokud jde o dovážené typy výrobků, které neodpovídají typům výrobku prodávaným tímto výrobním odvětvím, měla Komise za to, že přesto existuje konkurenční vztah. Komise provedla analýzu, kterou ukládá čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení, která spočívá v přezkumu účinku „dumpingového dovozu“ na ceny výrobního odvětví Unie (rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 161) a analyzovala cenové podbízení u posuzovaného výrobku jako celku.
- 293 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, je tento výklad bodu 433 odůvodnění napadeného nařízení slučitelný s vysvětleními, která jim Komise poskytla v průběhu řízení, které vedlo k přijetí napadeného nařízení, podle kterých „procentní podíl shody mezi výrobním odvětvím Unie a čínskými vyvázejícími společnostmi zařazenými do vzorku činí 82 %“. I když z těchto vysvětlení vyplývá, že nebylo možné nalézt úplnou shodu, formulace použitá Komisí neupřesňuje, zda více typů výrobků prodávali výrobní odvětví Unie nebo čínští vyvázející výrobci.
- 294 Kromě toho tento výklad bodu 433 odůvodnění napadeného nařízení není zpochybněn tabulkami předloženými žalobkyněmi v příloze repliky. V těchto tabulkách jsou totiž pro každého z vyvázejících výrobců zařazených do vzorku, včetně žalobkyň, uvedena PCN, u nichž existuje shoda mezi typy dovážených výrobků a typy výrobků prodávanými výrobním odvětvím Unie. I když tyto tabulky z důvodu důvěrnosti nezobrazují množství, která výrobní odvětví Unie prodalo podle PCN, neumožňuje to mít za to, že bylo zohledněno pouze 82 % prodeje tohoto výrobního odvětví, jak tvrdí žalobkyně.
- 295 Je tedy třeba konstatovat, že argument žalobkyň, podle kterého Komise analyzovala cenové podbízení, aniž zohlednila veškerý prodej PVAL uskutečněný výrobním odvětvím Unie, není skutkově podložený.
- 296 V každém případě i za předpokladu, že by Komise vyloučila některé typy výrobku prodávané výrobním odvětvím Unie z analýzy cenového podbízení, je třeba připomenout, že rozsudek ze dne 24. září 2019, Hubei Xinyegang Special Tube v. Komise (T-500/17, nezveřejněný, EU:T:2019:691), byl Soudním dvorem zrušen. Soudní dvůr dospěl k závěru, že se Tribunál v uvedeném rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že v rámci analýzy účinků dumpingového dovozu na ceny výrobního odvětví Unie stanovené v čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení, a zejména v rámci analýzy cenového podbízení, měla Komise, za všech okolností

povinnost zohlednit všechny výrobky prodávané tímto výrobním odvětvím, včetně typů dotčeného výrobku nevyvážených vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku (rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 159).

- 297 Jak zdůrazňují žalobkyně, z bodů 138 až 140 rozsudku ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Hubei Xinyegang Special Tube (C-891/19 P, EU:C:2022:38), vyplývá, že k tomu, aby Komise měla tuto povinnost, musí být splněna první a druhá podmínka (viz bod 258 výše). Avšak na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, tomu tak v projednávaném případě není (viz body 265 až 272 výše).
- 298 V důsledku toho je třeba zamítnout rovněž třetí část čtvrtého žalobního důvodu.
- 299 Vzhledem k tomu, že všechny části čtvrtého žalobního důvodu týkající se porušení čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení byly zamítnuty, žalobkyně rovněž nemohou důvodně tvrdit, že z důvodu těchto porušení Komise porušila rovněž čl. 3 odst. 6 tohoto nařízení (viz bod 222 výše).
- 300 S ohledem na předcházející úvahy je třeba zamítnout čtvrtý žalobní důvod jako celek.

K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva na obhajobu

- 301 Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila jejich právo na obhajobu tím, že jim navzdory jejich žádostem neposkytla informace o prodaném množství a prodejních cenách výrobního odvětví Unie podle jednotlivých PCN, jakož i o rozpětích cenového podbízení a prodeje pod cenou podle jednotlivých PCN (dále jen „sporné informace“). Vytýkají Komisi, že jim nesdělila alespoň rozpětí hodnot týkajících se těchto skutečností. Podle nich, i když článek 19 základního nařízení stanoví důvěrné zacházení s určitými informacemi, nemůže jeho použití vést k tomu, že právo na obhajobu bude zbaveno podstatného obsahu. Připomínají, že čl. 19 odst. 2 základního nařízení vyžaduje, aby zúčastněné strany, které se dovolávají důvěrnosti poskytnutých informací, předložily shrnutí těchto informací, které nemá důvěrnou povahu, nebo alespoň uvedly důvody, proč takové shrnutí nelze sepsat. Kromě toho je podle žalobkyň irrelevantní, že se údajně důvěrné údaje týkají jediného výrobce v Unii.
- 302 Žalobkyně upřesňují, že k tomu, aby byl tento žalobní důvod opodstatněný, nejsou povinny prokázat, že výsledek šetření by byl odlišný, ale pouze že taková hypotéza není zcela vyloučena. Vzhledem k tomu, že žalobkyně neměly k dispozici sporné informace, nemohly určit, zda u některých PCN nebylo zjištěno žádné cenové podbízení nebo prodeje pod cenou, ani jaká byla PCN, se kterými výrobní odvětví Unie uskutečnilo většinu svého prodeje. Tyto informace jsou tedy zásadní pro to, aby bylo možné přezkoumat správnost jak zjištění cenového podbízení, jehož analýza by mohla vyžadovat zkoumání podílů na trhu jednotlivých PCN, tak existence újmy, kterou dovozy způsobily tomuto výrobnímu odvětví.
- 303 Komise, podporovaná společnostmi Kuraray a Sekisui, argumenty žalobkyň zpochybňuje.
- 304 Je třeba připomenout znění ustanovení relevantních pro přezkum tohoto žalobního důvodu.
- 305 Článek 19 základního nařízení stanoví:

„1. Se všemi informacemi důvěrné povahy (například proto, že by jejich prozrazení znamenalo významnou soutěžní výhodu pro konkurenta nebo by významně nepříznivě ovlivnilo poskytovatele informací nebo osobu, od níž poskytovatel informací informace získal) nebo

důvěrně poskytnutými stranami šetření zacházejí orgány jako s důvěrnými informacemi, jsou-li k tomu udány oprávněné důvody.

2. Účastníci řízení, kteří sdělili důvěrné informace, se vyzvou, aby předložili jejich shrnutí, které nemá důvěrnou povahu. Shrnutí musí být natolik podrobné, aby umožňovalo přiměřené pochopení podstaty důvěrně sdělených informací. Za výjimečných okolností mohou tito účastníci prohlásit, že zpracování shrnutí určitých informací není možné. Za těchto výjimečných okolností musí být uvedeny důvody, proč nelze shrnutí zpracovat.

[...]

4. Tímto článkem není dotčeno poskytování obecných informací úřady Unie, a zejména odůvodnění rozhodnutí přijatých na základě tohoto nařízení, ani poskytování důkazů, ze kterých úřady Unie vycházely, pokud je to nezbytné k objasnění těchto důvodů v soudním řízení. Při tomto poskytování informací musí být brány v úvahu oprávněné zájmy účastníků řízení na ochraně jejich obchodních tajemství.

5. Komise, členské státy ani jejich úředníci nesdělí žádné informace, které obdrželi podle tohoto nařízení a jejichž poskytovatel požádal o důvěrné zacházení s nimi, bez výslovného svolení jejich poskytovatele.

[...]“

306 Článek 20 základního nařízení stanoví:

„1. Žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy a zástupci země vývozu mohou požádat o poskytnutí informací o podrobnostech týkajících se nejdůležitějších skutečností a úvah, na jejichž základě byla přijata prozatímní opatření [...]

2. Strany uvedené v odstavci 1 mohou požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření nebo zastavení šetření nebo řízení bez přijetí opatření, přičemž se zvláštní pozornost věnuje informacím o skutečnostech a úvahách, které se liší od těch, jež byly použity při rozhodování o prozatímních opatřeních.

[...]“

307 Článek 6 odst. 7 základního nařízení stanoví:

„7. Výrobci v Unii, [...], dovozci a vývozci [...] mohou na základě písemné žádosti nahlédnout do všech informací, které předal Komisi některý účastník šetření, s výjimkou interních dokumentů orgánů Unie nebo členských států, pokud mají tyto informace význam pro uplatnění jejich věci, nejsou důvěrné ve smyslu článku 19 a jsou používány při šetření.

[...]“

308 Těmito ustanoveními sleduje základní nařízení dva cíle, a sice umožnit zúčastněným stranám účinnou obhajobu jejich zájmů na straně jedné a na straně druhé zachovat důvěrnou povahu informací použitých v průběhu šetření (rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting

v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 96; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 1. června 2017, Changmao Biochemical Engineering v. Rada, T-442/12, EU:T:2017:372, bod 142 a citovaná judikatura).

- 309 Pokud jde o první cíl uvedený v bodě 308 výše, je třeba připomenout, že dodržování práva na obhajobu v každém řízení zahájeném vůči osobě, které může vést k aktu nepříznivě zasahujícímu do jejího právního postavení, je základní zásadou unijního práva, která musí být zaručena, i když neexistuje žádná právní úprava týkající se řízení. Tato zásada má v antidumpingových šetřeních zásadní význam (viz rozsudek ze dne 1. června 2017, Changmao Biochemical Engineering v. Rada, T-442/12, EU:T:2017:372, bod 139 a citovaná judikatura).
- 310 Podle této zásady musí být zúčastněným podnikům v průběhu správního řízení umožněno, aby užitečně sdělily své stanovisko k reálnosti a relevanci tvrzených skutečností a okolností a k důkazům, které Komise použila na podporu svého tvrzení o dumpingové praxi a z toho vzniklé újmy (viz rozsudek ze dne 1. června 2017, Changmao Biochemical Engineering v. Rada, T-442/12, EU:T:2017:372, bod 140 a citovaná judikatura).
- 311 Pokud jde o druhý cíl uvedený v bodě 308 výše, je třeba připomenout, že ochrana obchodního tajemství představuje obecnou zásadu unijního práva. Zachování nenarušené hospodářské soutěže představuje důležitý veřejný zájem, jehož ochrana může odůvodnit odmítnutí zveřejnit informace týkající se obchodního tajemství (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 165 a citovaná judikatura).
- 312 Ke sladění obou dotčených cílů musí unijní orgány při plnění informační povinnosti jednat s veškerou požadovanou řádnou péčí a snažit se poskytnout dotyčným podnikům v rozsahu, v němž zůstává zachováno obchodního tajemství, údaje užitečné k obraně jejich zájmů a v případě potřeby i bez návrhu zvolit vhodný způsob takového sdělení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. června 2017, Changmao Biochemical Engineering v. Rada, T-442/12, EU:T:2017:372, bod 141).
- 313 Nutnost sladit tyto cíle vyplývá rovněž ze skutečnosti, že podle judikatury je cílem článku 19 základního nařízení chránit nejen obchodní tajemství, ale rovněž právo na obhajobu ostatních účastníků antidumpingového řízení (viz rozsudek ze dne 15. října 2020, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals v. Komise, T-307/18, nezveřejněný, EU:T:2020:487, bod 82 a citovaná judikatura).
- 314 Ochrana informací, na které se vztahuje obchodní tajemství, v zásadě nevyžaduje, aby bylo vyloučeno jakékoli poskytnutí informací použitých v průběhu antidumpingového šetření zúčastněným stranám bez ohledu na okolnosti. Zvláště je důležité, aby se posoudila konkrétní situace zúčastněné strany s ohledem na tyto informace, a zejména na postavení, které tato zúčastněná strana zaujímá na dotčeném trhu, ve vztahu k postavení osoby, která informace poskytla, na tomto trhu (rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 199; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 1. června 2017, Changmao Biochemical Engineering v. Rada, T-442/12, EU:T:2017:372, bod 159).
- 315 Judikatura upřesňuje, že povinnost dodržovat důvěrné informace nemůže právo na obhajobu zbavit podstaty (viz rozsudek ze dne 1. června 2017, Changmao Biochemical Engineering v. Rada, T-442/12, EU:T:2017:372, bod 142 a citovaná judikatura).

- 316 V projednávané věci, jak vyplývá z bodu 435 odůvodnění napadeného nařízení a z dopisu, který žalobkyně zaslaly Komisi dne 8. července 2020, požádaly žalobkyně po obdržení konečných informací o přístup ke sporným informacím.
- 317 E-mailem ze dne 13. července 2020 společnost Kuraray informovala Komisi o svém nesouhlasu s oznámením sporných informací žalobkyním, včetně rozpětí hodnot, které nahrazuje přesné údaje. Jak Komise upřesnila na jednání, tento e-mail představoval odpověď společnosti Kuraray na e-mail, který jí Komise zaslala poté, co obdržela dopis žalobkyň ze dne 8. července 2020, uvedený v bodě 316 výše. Společnost Kuraray tvrdila, že sporné informace jsou svou povahou důvěrné ve smyslu čl. 19 odst. 1 základního nařízení, a upřesnila, že jelikož je jediným výrobcem v Unii zařazeným do vzorku vybraného Komisí, který prodával dotčený výrobek třetím osobám, poskytnutí dalších informací týkajících se výpočtů cenového podbízení a prodeje pod cenou by zvýhodnilo její soutěžitele a mělo by na ni velmi negativní dopad. Toto poskytnutí informací, které by odhalilo informace o množství PVAL prodaném během období šetření a o průměrných cenách podle PCN, by způsobilo nenapravitelnou újmu jejím obchodním operacím v Unii.
- 318 Kromě toho společnost Kuraray tvrdila, že informace týkající se cenového podbízení a prodeje pod cenou, které již byly žalobkyním sděleny, jim umožnily pochopit, jaká je újma, kterou dovozy způsobily výrobnímu odvětví Unie, a vykonat jejich právo na obhajobu. Zdůraznila, že na každého vyvážejícího výrobce je uplatněno antidumpingové clo ve stejné výši na veškerý jeho vývoz dotčeného výrobku do Unie bez rozdílu podle PCN.
- 319 E-mailem ze dne 14. července 2020 informovala Komise žalobkyně, že po posouzení jejich žádosti o přístup ke sporným informacím rozhodla o jejím zamítnutí, jelikož tyto informace jsou důvěrné podle článku 19 základního nařízení. Důvody uvedené Komisí k odůvodnění jejího rozhodnutí se shodují s důvody uplatněnými společností Kuraray, uvedenými v bodě 318 výše.
- 320 V bodě 436 odůvodnění napadeného nařízení Komise uvedla, že v souladu s článkem 19 základního nařízení nemohla odhalit sporné informace, jelikož zpřístupnění takové úrovně podrobností by buď přímo, nebo připojením k informacím o trhu umožnilo vypočítat důvěrné údaje o prodeji a výrobě některých výrobců v Unii.
- 321 Je třeba konstatovat, že s ohledem na čl. 19 odst. 1 a 5 základního nařízení nebyla Komise z důvodu námitek společnosti Kuraray oprávněna sdělit žalobkyním sporné informace (obdobně viz rozsudky ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 178, a ze dne 19. května 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a další v. Komise, T-254/18, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2021:278, bod 477).
- 322 Pokud však informace nemohou být sděleny z důvodu důvěrné povahy, čl. 19 odst. 2 základního nařízení ukládá účastníkům řízení, od nichž tyto informace pocházejí, povinnost poskytnout jejich shrnutí, které nemá důvěrnou povahu, kdykoli je to možné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. května 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a další v. Komise, T-254/18, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2021:278, bod 483).
- 323 Je tedy třeba ověřit, zda Komise tím, že nepřijala opatření umožňující žalobkyním, aby jim byly sděleny sporné informace ve formě shrnutí, která nemají důvěrnou povahu, ve smyslu čl. 19 odst. 2 základního nařízení, porušila jejich právo na obhajobu.

- 324 Za tímto účelem je třeba v souladu se zásadami připomenutými v bodech 20 až 22 výše odkázat na rozhodnutí OŘS týkající se článků 6.5 a 6.5.1 antidumpingové dohody, které v podstatě odpovídají čl. 19 odst. 1 a 2 a odst. 5 první větě základního nařízení (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, body 103, 188 a 190).
- 325 Podle zprávy Odvolacího orgánu ve sporu „Evropská společenství – konečná antidumpingová opatření vztahující se na některé spojovací prostředky ze železa nebo oceli z Číny“, přijatá OŘS dne 28. července 2011 (WT/DS 397/AB/R, body 542 až 544), pokud jde o informace, s nimiž bylo na základě článku 6.5 antidumpingové dohody zacházeno jako s důvěrnými, ukládá článek 6.5.1 uvedené dohody příslušnému orgánu, aby požadoval poskytnutí nedůvěrného shrnutí informací. Dostatečnost poskytnutého shrnutí bude záviset na dotčených důvěrných informacích, ale shrnutí musí umožnit přiměřené pochopení podstaty neoznámených informací, aby byla ostatním účastníkům šetření poskytnuta příležitost odpovědět a hájit své zájmy. Článek 6.5.1 antidumpingové dohody stanoví možnost, že za výjimečných okolností nelze důvěrné informace shrnout. Za těchto výjimečných okolností může účastník šetření uvést, že nemůže poskytnout nedůvěrné shrnutí důvěrně předložených informací, ale bude nicméně povinen uvést důvody, proč nemůže být shrnutí poskytnuto. Příslušný orgán musí toto odůvodnění zevrubně přezkoumat, aby zjistil, zda prokazuje existenci výjimečných okolností a zda dané důvody vhodným způsobem vysvětlují důvod, proč za těchto okolností nelze poskytnout shrnutí umožňující rozumné pochopení podstaty informací. Shrnutí důvěrných informací nemůže být poskytnuto v případech, kdy nelze provést jiný způsob předložení informací, který by nezveřejňoval citlivé informace, nebo kdy by tento způsob nezajistil dostatečnou úroveň podrobnosti, která by umožnila rozumné pochopení podstaty důvěrně sdělených informací.
- 326 V projednávané věci je třeba mít na jedné straně za to, že společnost Kuraray, když nesouhlasila se zpřístupněním sporných informací, včetně formy rozpětí hodnotových údajů, odmítla splnit povinnost poskytnout nedůvěrné shrnutí těchto informací a za tímto účelem se dovolávala existence výjimečné okolnosti představované skutečností, že byla jediným výrobcem v Unii, jehož prodeje byly Komisí zohledněny v analýze cenového podbízení a prodeje pod cenou. Na druhé straně Komise přezkoumala argumenty společnosti Kuraray a rozhodla, že její stanovisko bylo opodstatněné rovněž s ohledem na skutečnost, uvedenou v podstatě v bodě 436 odůvodnění napadeného nařízení, že čínští vyvážející výrobci mohli požadované informace číst ve světle informací o trzích, které již měli k dispozici.
- 327 V důsledku toho je třeba konstatovat, že Komise postupovala správně podle etap stanovených relevantními ustanoveními za účelem srovnání obou cílů uvedených v bodě 308 výše.
- 328 Pokud jde o opodstatněnost posouzení provedeného Komisí, je třeba uvést, že s ohledem na citlivost sporných informací a výjimečné okolnosti projednávané věci se tento orgán nedopustil pochybení, když odmítl jejich zpřístupnění.
- 329 To, že se Komise nedopustila pochybení, je podpořeno skutečností, že když žalobkyně obdržely e-mail Komise, kterým byla zamítnuta jejich žádost o přístup ke sporným informacím (viz bod 319 výše) tuto otázku nepředložily úředníkovi pro slyšení, ačkoli tak mohly učinit na základě článku 15 rozhodnutí předsedy Evropské komise (EU) 2019/339 ze dne 21. února 2019 o funkci a mandátu úředníka pro slyšení v určitých obchodních řízeních (Úř. věst. 2019, L 60, s. 20).
- 330 Je třeba mít za to, že jelikož se žalobkyně vzdaly možnosti obrátit se na úředníka pro slyšení, souhlasily s vyvážením dotčených cílů Komise.

- 331 V každém případě je třeba připomenout, že i když podle judikatury nelze žalobci uložit povinnost prokázat, že rozhodnutí Komise by bylo odlišné při neexistenci dotčeného procesního pochybení, ale pouze že taková hypotéza není zcela vyloučena, protože by si tato strana mohla lépe zajistit obhajobu, kdyby nedošlo k tomuto pochybení, nic to nemění na tom, že existence pochybení týkajícího se práva na obhajobu může vést ke zrušení dotčeného aktu pouze, pokud existuje možnost, že by z důvodu tohoto pochybení správní řízení mohlo vést k jinému výsledku, a tím konkrétně porušit právo na obhajobu (viz rozsudek ze dne 5. května 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals v. Komise, C-718/20 P, EU:C:2022:362, bod 49 a citovaná judikatura).
- 332 V tomto ohledu zaprvé žalobkyně tvrdí, že pokud by obdržely sporné informace, nedošlo by k nejasnostem, ke kterým došlo v souvislosti s procentními podíly dovážených a prodávaných výrobků výrobním odvětvím Unie, které byly zkoumány v rámci analýzy cenového podbízení (viz třetí část čtvrtého žalobního důvodu). Je však třeba konstatovat, že tyto nejasnosti nemají vliv na existenci možnosti, že řízení vedené Komisí povede k odlišnému výsledku. V každém případě, pokud žalobkyně shledaly, že vysvětlení poskytnutá Komisí (viz bod 293 výše) jsou nejednoznačná, mohly ji požádat o další upřesnění.
- 333 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že za určitých okolností může být vhodné přezkoumat podíly jednotlivých typů dotčeného výrobku na trhu, aby bylo zaručeno, že posouzení existence významného cenového podbízení na úrovni obdobného výrobku bude objektivní. K tomu, aby zúčastněná strana mohla účelně tvrdit, že tyto okolnosti převládají, je nezbytné, aby měla k dispozici informace o těchto podílech na trhu.
- 334 Vzhledem k tomu, že jak vyplývá z bodů 256 až 258, je za určitých okolností možné, že by analýza cenového podbízení musela být provedena podle segmentu trhu, není *a priori* zcela vyloučeno, že pokud by žalobkyně měly k dispozici nedůvěrná shrnutí týkající se sporných informací, mohly by se dovolávat argumentů způsobilých prokázat, že okolnosti projednávaného případu vyžadovaly provedení takové analýzy.
- 335 Jak však vyplývá z přezkumu čtvrtého žalobního důvodu, zejména z bodů 265 až 272 výše, projednávaná věc nepředstavuje okolnost, která by Komisi ukládala povinnost provést analýzu cenového podbízení podle jednotlivých segmentů trhu. Je tedy třeba vyloučit, že kdyby žalobkyně měly k dispozici výše uvedená shrnutí, mohlo by řízení vést k jinému výsledku.
- 336 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba pátý žalobní důvod zamítnout.

Závěry k výsledku rozhodnutí o žalobě

- 337 Přezkum žalobních důvodů a částí uplatněných žalobkyněmi odhalil, že napadené nařízení musí být zrušeno v rozsahu, v němž Komise pro výpočet sazby antidumpingového cla na dovoz PVAL vyráběných a prodávaných žalobkyněmi do Unie provedla úpravy vývozní ceny směrem dolů podle čl. 2 odst. 10 písm. e), g), i) a k) základního nařízení.
- 338 Ve zbývajících částí musí být žaloba zamítnuta.

K nákladům řízení

- 339 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovaly náhradu nákladů řízení a Komise neměla v podstatné části svých návrhových žádání úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyněmi.
- 340 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. Parlament a Rada proto ponesou vlastní náklady řízení.
- 341 Podle čl. 138 odst. 3 jednacího řádu může Tribunál rozhodnout, že vlastní náklady řízení nesou i jiní vedlejší účastníci, než jsou účastníci uvedení v odstavcích 1 a 2 tohoto článku. V projednávané věci je třeba rozhodnout, že společnosti Wegochem, Kuraray a Sekisui ponesou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1336 ze dne 25. září 2020 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz určitých polyvinylalkoholů pocházejících z Čínské lidové republiky se zrušuje, pokud jde o společnosti Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd, Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd a Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd v rozsahu, v němž Evropská komise pro výpočet sazby antidumpingového cla na dovoz polyvinylalkoholů vyráběných a prodávaných těmito společnostmi do Evropské unie provedla úpravy vývozní ceny směrem dolů podle čl. 2 odst. 10 písm. e), g), i) a k) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie.**
- 2) **Ve zbývajících částech žaloba zamítá.**
- 3) **Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společnostmi Sinopec Chongqing SVW Chemical Co., Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. a Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co.**
- 4) **Evropský parlament a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení.**
- 5) **Wegochem Europe BV, Kuraray Europe GmbH a Sekisui Specialty Chemicals Europe SL ponесou vlastní náklady řízení.**

Truchot

Kanninen

Madise

Frendo

Perišin

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 21. února 2024.

Podpisy

Obsah

Skutkový základ sporu	2
Návrhová žádání účastníků řízení	5
Právní otázky	6
K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z neslučitelnosti použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení s povinnostmi vyplývajícími z práva WTO	6
Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 2 odst. 10 základního nařízení a ze zjevně nesprávného posouzení	10
K první části	10
– Použitelná pravidla	11
– K důkazu	12
– K nepřímým důkazům shromážděným Komisí	15
K druhé části	20
Ke třetí části	23
– K první výtce	23
– K druhé výtce	26
Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 18 odst. 1 a 5 základního nařízení, jakož i článku 6.8 antidumpingové dohody a přílohy II	27
K první výtce	27
Ke druhé výtce	29
Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení při určování cenového podbízení a porušení čl. 3 odst. 6 téhož nařízení	35
K účinnosti čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku	36
K opodstatněnosti čtvrtého žalobního důvodu	38
– K první části	38
K druhé části	43
– K třetí části	44
K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva na obhajobu	47
ECLI:EU:T:2024:113	55

Závěry k výsledku rozhodnutí o žalobě	52
K nákladům řízení	53